

ΙΔΟΥ ΤΑ ΚΑΙ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 310 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΝΟΕΜΒΡΗ 2003

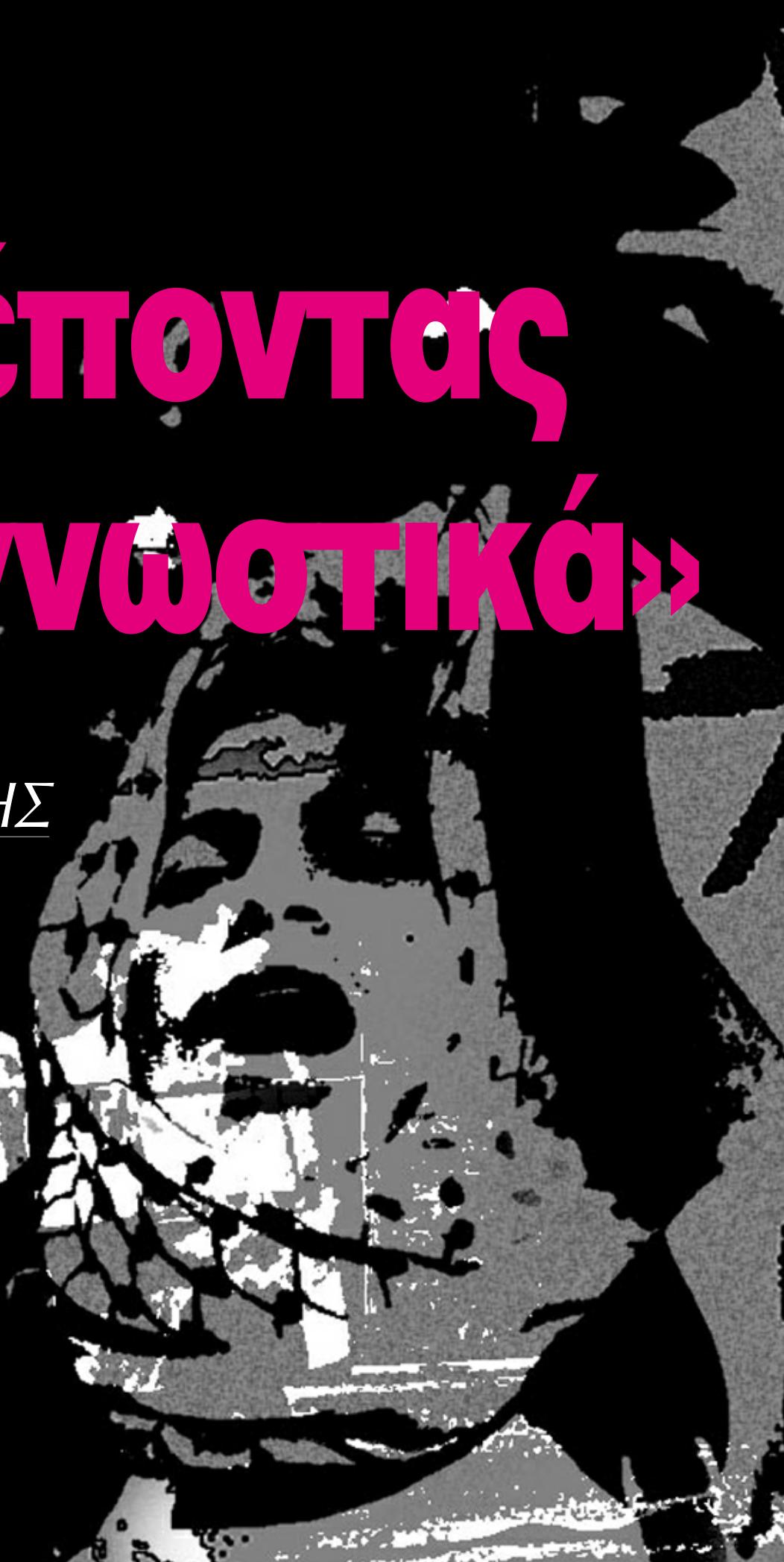
0.80 ΕΥΡΩ

■ «Ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης»

**Υποχρεωτική εργασία
για τους ανέργους,
δώρο στους
καπιταλιστές**

Ανατρέποντας τα «προγνωστικά»

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ ΤΟΥ ΙΡΑΚ

■ Παρασιτισμός και 2004

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ βλέπουν το φως της δημοσιότητας δημοσιεύματα σχετικά με την τύχη των ολυμπιακών εγκαταστάσεων μετά το 2004. Η συντήρηση των εγκαταστάσεων θα κοστίζει πάρα πολλά στον κρατικό προϋπολογισμό -λένε- γι' αυτό πρέπει να αναζητηθούν λύσεις εκχώρησης τους σε ιδιώτες.

Το πρωταρχικό ζήτημα, όμως, δεν είναι ο φορέας επιχειρηματικής αξιοποίησης των εγκαταστάσεων, αλλά οι δυνατότητες για τέτοια αξιοποίηση. Κάποιες εγκαταστάσεις μπορεί να μετατραπούν ώστε να γίνουν συνεδριακά και εκθεσιακά κέντρα, που θα εκχωρηθούν κοφοχρονιά σε ιδιώτες καπιταλιστές που θα εκδηλώσουν σχετικό ενδιαφέρον. Οι περισσότερες εγκαταστάσεις, όμως, θα είναι όχι χρηστές. Γιατί δεν χρειάζεται τόσα συνεδριακά κέντρα η Αθήνα και βέβαια δεν χρειάζεται τόσα γήπεδα. Το ίδιο πρόβλημα έχουν και άλλες πόλεις που οργάνωσαν ολυμπιακούς αγώνες, όπως το Σιδνεϊ που δεν ξέρει τί να κάνει τόσες εγκαταστάσεις.

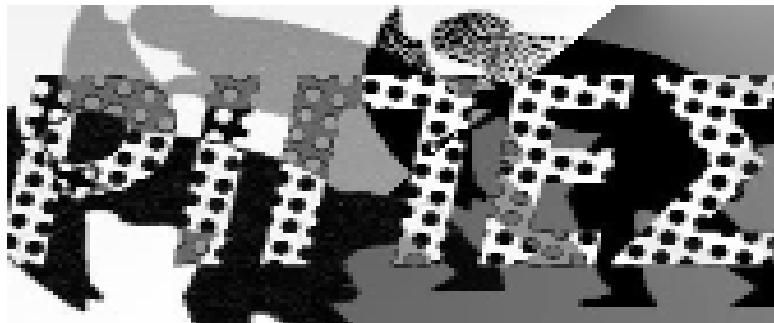
Ολόκληρη η επιχείρηση Ολυμπιακοί Αγώνες είναι μια παρασιτική επιχείρηση με όλα τα χαρακτηριστικά της αρπαχτής. Ο κρατικός προϋπολογισμός φορτώνεται υπέρογκες δαπάνες για την κατασκευή εγκαταστάσεων που θα χρησιμοποιηθούν ελάχιστα. Τα λαμπρά της ΔΟΕ, οι πολυεθνικές που συνδέονται άμεσα μαζί τους, οι εργολάβοι-κατασκευαστές, οι ντόπιες επιχειρήσεις που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τους αγώνες, θα κάνουν την αρπαχτή τους και στο ελληνικό κράτος θα μείνουν όχι χρηστές εγκαταστάσεις. Οσες είναι επιχειρηματικά αξιοποιήσμες θα γίνουν πτηγή για ένα νέο γύρο κερδών από κάποιους καπιταλιστές και στον ελληνικό λαό θα μείνουν τα τεράστια χρέα που θα τα αποπληρώνει μέσω της βαριάς φορολογίας.

Δεν πρόκειται καν για ανάπτυξη με την καπιταλιστική έννοια του όρου. Γιατί η όποια ανάπτυξη είναι συνδεδεμένη με την παραγωγή. Εδώ έχουμε καταστροφή αξιών, προκειμένου να κερδίσουμε για σύντομο χρονικό διάστημα κάποιοι κλάδοι. Μόνο μ' έναν πόλεμο μπορεί να συγκριθεί αυτός ο παρασιτισμός.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

- Ο Ε.Κ. 30 ευρώ
- Ο Σ.Σ. 20 ευρώ

● 15 νεκροί και 21 τραυματίες με τη μία ●●● Τόσους ανακοίνωσαν κι αν δέλουμε τους πιστεύουμε ●●● Άλλαστε, ποτέ δεν θα μάθουμε πόσοι από τους τραυματίες θα πεδάνουν σε κάποιο νοσοκομείο ●●● Σημασία έχει η ενέργεια, το πλήγμα, ο διεθνής αντίκτυπος ●●● Άλλοι 4 νεκροί την ίδια μέρα, ύστερα από πέταγμα χειροβομβίδας ενάντια σε περίπολο, μέρα μεσημέρι στο κέντρο της Βαγδάτης ●●● Κάθε μέρα η ιρακινή αντίσταση καταγράφει νέες επιτυχίες ●●● Χτυπάει τον κατακτητή με διάφορα μέσα ●●● Μέσα στις πόλεις και στις παρυφές των πόλεων ●●● Είναι ένα αντάρτικο πόλεων που όμοιο του δεν έχουμε ξαναγνωρίσει ●●● Ξεπερνά κατά πολύ τις παρτιζάνικες ενέργειες κατά των ναζί κατακτητών στις δυτικοευρωπαϊκές πόλεις ●●● Κάποιοι είχαν σπεύσει να προκαταλάβουν την Ιστορία ●●● Οι Αμερικάνοι είναι ανίκητοι στρατιωτικά, έλεγαν ●●●

Δεν πρόκειται πια να ξαναδούμε αντάρτικα, επέμεναν ●●● Δεν είναι κατ' ανάγκη κακοπροσάρτει όλοι όσοι τα έλεγαν αυτά πριν μερικούς μήνες ●●● Η πομπαδίες είναι, γονατισμένοι υπό το βάρος των συσχετισμών, η πτημένοι χωρίς αντίσταση ●●● Κωλωβές αλεπούδες, που ζητούν και απ' όλες τις άλλες αλεπούδες να αυτοκωλοθωδούν ●●● Η μεγαλύτερη υπηρεσία της ιρακινής αντίστασης στην ανδρωπότητα είναι ότι καταδεικνύει την επικαιρότητα της ίδιας της αντίστασης ●●● Οι χτυπάει κατάστημα τα ιδε-

ολογήματα περί του ατρώτου των σιδερόφραχτων ιμπεριαλιστικών στρατιών ●●● Οτι ξαναστήνει την Ιστορία με το κεφάλι πάνω ●●● Οχι μόνο δεν είναι ιστορικά ξεπερασμένη η Αντίσταση, αλλά μπορεί να είναι και αποτελεσματική ●●● Ας αξιοποιηθεί αυτό το μήνυμα παντού ●●● Οχι μόνο εκεί που είναι απαραίτητος ο ένοπλος αγώνας ●●● Άλλα κι εκεί που τα μέσα πάλης είναι τα πιο απλά, τα πιο στοιχειώδη ●●● Εκεί που πρέπει να γίνει μια απεργία για το μεροκάματο, παραδείγματος χάριν ●●● Γιαχή μας κλείνει το μάτι ●●●

◆ 2000 ευρώ (680.000 δρχ.) πληρώνει το χρόνο κάθε ελληνικό νοικοκυρίο, για να καλύψει τις ανάγκες ιατρικής περιθώλωψης. Ο υπολογισμός έγινε από το Τμήμα Οικονομικών της Υγείας της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας και παρουσιάστηκε από τον διευθυντή του καθηγητή Γ. Κυριόπουλο σε ημερίδα που έγινε στα Χανιά. Σύμφωνα με τον καθηγητή Κυριόπουλο, η Ελλάδα κατατάσσεται στην πρώτη θέση μεταξύ των χωρών της ΕΕ στις ιδιωτικές δα-

Μην ξεχνάτε την οικονομική εξόρμηση της «Κ»

ΚΑΡΤΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΕΥΡΩ 10

Λογαριασμός για καταθέσεις στην Εθνική 100/87804638

πάνες Υγείας. Και βέβαια -συμπληρώνουμε εμείς- το επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών είναι από τα χειρότερα. Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί το κράτος έχει εξαθλιώσει τον δημόσιο τομέα υγείας και οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να βάζουν όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τοσέπη για να μη πεθάνουν σαν τα σκυ-

λιά στο διάδρομο κάποιου νοσοκομείου. ◆ Βουλευτές του Δημοκρατικού Κόμματος κατήγγειλαν στο αμερικανικό Κογκρέσο, ότι η εισαγωγή καυσίμων για τις δυνάμεις κατοχής στο Ιράκ από το γειτονικό Κουβέιτ γίνεται σε τιμή τρεις φορές ψηλότερη απ' αυτή που εισάγει τα ίδια καύσιμα ιρακινή εταιρία. Λογικό, αν σκεφτεί κανείς ότι την προμήθεια των δυνάμεων κατοχής έχει αναλάβει η γνωστή «Χαλιμπάρτον» που είχε ως πρόεδρο τον νων αντιπρόεδρο των ΗΠΑ Ντικ Τσένι. Οπως βλέπετε, λαμπρά και ρεμούλα υπάρχουν ακόμα και στα πιο οργανωμένα καπιταλιστικά κράτη και όχι μόνο στις... ψωροκώ-

σταινες τύπου Ελλάδας. ◆ 10.000 τόνους γενετικά τροποποιημένης σόγιας και 15.000 τόνους γενετικά τροποποιημένου καλαμποκιού ξεφόρτωσε στο Δυρράχιο το πλοίο «Λίβερπουλ», προερχόμενο από τις ΗΠΑ. Το φορτίο πήρε ήδη το δρόμο για την κατανάλωση. Ο εξαθλιωμένος πληθυσμός της Αλβανίας γίνεται επίσημα το πρώτο πειραματόζωο στην Ευρώπη. ◆ Ο Μη-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δίνουμε τη δυνατότητα στον Ελληνα αγρότη, μέσα από την πολιτική αγροτουρισμού, να εξελιχθεί σε ένα μικρομεσαίο επιχειρηματία.

Ακης Τσοχατζόπουλος

και φατρίες, οι οποίες χρηματοδοτούνται, όπως και ορισμένα μέττη της κεντρικής κυβέρνησης, από την καλλιέργεια του οπίου, που έχει επεκταθεί πλέον στις 28 από τις 32 επαρχίες της χώρας, από 14 που ήταν πριν... Με λίγα λόγια, οι Ηνωμένες Πολιτείες και οι σύμμαχοί τους έχουν αφήσει την κατάσταση να τεθεί εκτός ελέγχου.

Guardian
Σχεδόν δύο χρόνια μετά την ανατροπή του καθεστώτος των Ταλιμπάν, το Αφγανιστάν κινδυνεύει και πάλι να παραδοθεί στην αναρχία. Η εξουσία του προέδρου Χαμίντ Καρζάι δεν έχει επερνά τα όρια της πρωτεύουσας Καμπούλ. Στην υπόλοιπη χώρα κυριαρχούν διάφοροι πολέμαρχοι

ρη απειλή θεωρούν το Ισραήλ, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της κοινοτικής δημοσκόπησης Ευρωβαρόμετρο, που δόθηκε χθες στη δημοσιότητα. Πρόκειται χωρίς αμφιβολία για μια εντυπωτική πράγματι δημοσκόπηση ως προς το αποτέλεσμα και για το λόγο αυτό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσπάθησε αρχικά να την αποστολήσει... Ωστρέπει να σημειωθεί ότι ως μεγαλύτερη απειλή θεωρεί τους Αμερικανούς το 68% των νεαρών Ευρωπαίων και το 62% των πλέον μορφωμένων. Ελεύθερος Τύπος

■ Ρόμπες... γενικώς

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ του Θ. Πάγκαλου ενόψει εκλογών και μάλιστα η τοποθέτησή του ως επικεφαλής του εκλογικού αγώνα αποκαλύπτει με τον πιο παραστατικό τρόπο τον πανικό και την απόγνωση που έχουν φωλιάσει στις συνειδήσεις των ηγετών του κυβερνώντος κόμματος και πρωτίστως του Κ. Σημίτη.

Ο Πάγκαλος έγινε ρόμπα, σημειώνουν οι πολιτικοί αναλυτές. Σωστά, μόνο που δεν είναι η πρώτη φορά που ο ανοικονόμητος και θρασύς σοσιαλδημοκράτης πολιτικός γίνεται ρόμπα. Έχει κι άλλες φορές γλείψει εκεί που έφτυνε. Πιο πολύ έγινε ρόμπα ο Σημίτης που αναγκάστηκε να καταφύγει και να ζητήσει τη βοήθεια του Πάγκαλου.

Οχι μόνο γιατί ο Πάγκαλος του έχει σούρει τα μύρια όσα, ειδικά τους τελευταίους μήνες. Οχι μόνο γιατί είναι τουλάχιστον οξύμωρο να τοποθετείται επικεφαλής της επιτροπής εκλογικού αγώνα ένα στέλεχος που μόλις πρόσφατα θεωρήθηκε υποδεεύτερο τόσων άσημων Πασόκων και δεν περιλήφθηκε στην κυβέρνηση, όπως επίσης θεωρήθηκε υποδεεύτερο της Φώφης, της Μιλένιας και του Πάρη και δεν τοποθετήθηκε στο νέο Εκτελεστικό Γραφείο. Εγινε ρόμπα ο Σημίτης τοποθετώντας σ' αυτό το πόστο τον Πάγκαλο, επειδή ουσιαστικά κήρυξε και επίσημα την εγκατάλειψη των ιδεολογικάτων του «εκσυγχρονισμού». Ο «αντιλαϊκισμός», σήμα κατατεθέν της σημιτικής κλίκας, παραχωρεί τη θέση του στον πιο χνδοίο λαϊκισμό, στον παγκάλειο λαϊκισμό. Ο πληθωρικός Θόδωρας έδωσε το στήμα του με συνέντευξή του στην «Αυγή», στην οποία μεταξύ άλλων δήλωσε και τα εξής... παγκαλικά: «Και όταν η παράταξη ξυπνήσει, όταν ακουστεί ο βρυχηθμός του λέοντα από το βάθος τη σπηλιάς του (sic!), τότε ο τσαμπουκάς της νεοδεξιάς θα σπάσει εντός ολίγων ωρών. Και αυτό είναι η πρόθεσή μας: θα τους σπάσουμε τον τσαμπουκά!!»

Το «σκληρό ροκ» του Λαλιώτη δεν απέδωσε και εκαταλείφτηκε, τώρα επιστρατεύεται το απύλωτο στόμα του Πάγκαλου που θ' αρχίσει να περνάει γενεές δεκατέσσερις τον Καρφαντή, τον Κωνσταντόπουλο, τον Τσοβόλα, την Παπαρήγα και όποιον άλλο βρει μπροστά του (ενίστε και μερικούς Πασόκους). Ετσι νομίζει ότι θα πάρει τις εκλογές ο... σοφαρός κύριος καθηγητής; Τις προηγούμενες φορές τις πήρε με «χαμηλού προφίλ» πολιτικές εμφανίσεις. Πώς θα χωρέσει τώρα σε ξένο κοστούμι; Ο πανικός ήταν πάντοτε κακός σύμβουλος, αλλά φαίνεται πως ο Σημίτης δεν έχει καμιά δίεξodo πια.

Ενας ακόμη δολοφονημένος στη Ζώνη

Εναν ακόμη συνάδελφό τους θρηνούν οι εργάτες της Ναυπηγείος και της Ζώνης Περάματος. Ο 45χρονος Ηλίας Ντιλιανίδης, πατέρας δύο παιδιών, άφησε την τελευταία του πνοή στην Κυνοσύρα της Σαλαμίνας, θύμα κι αυτός της καπιταλιστικής ασυδοσίας, της δίψας για κέρδος, που λογαριάζει την ανθρώπινη ζωή λιγότερο απ' ότι λογαριάζει τα μηχανήματα και τα υλικά.

Ο Η. Ντιλιανίδης ήταν αμβοβολιστής και εργάζόταν στην εταιρία του εργολάβου Ζητιμόπουλου, που εκτελούσε εργασίες καθαρισμού στο φορτηγό πλοίο «Atlantic Pride». Το περασμένο Σάββατο ο εργολάβος του έδωσε εντολή να μεταφέρει άμμο για τα μηχανήματα αμβοβολής, οδηγώντας ο ίδιος το φορτωτικό μηχανήματα που δένεται στην Ζώνη. Οι εργάτες εκεί βλέπουν το μεροκάματο με τα κυάλια. Αναγκάζονται να ανεχτούν όλους τους κινδύνους, να παίζουν τη ζωή τους κορόναγράμματα, γιατί αν δεν το κάνουν δε θα δουν μεροκάματο. Μια... λεπτομέρεια μπορεί να μας δώσει μια μικρή εικόνα αυτού του οργίου: ο νεκρός δουλευεις ανασφάλιστος στο συνεργείο του συγκεκριμένου

πλωματικού είχε ούτε εμπειρία διέθετε. Το μηχάνημα ανατράπηκε, τον καταπλάκωσε και τον σκότωσε.

Κάποιοι θα πουν ότι φτάσει και ο ίδιος που δέχτηκε να οδηγήσει το μηχάνημα. Αυτοί ίδιοι δεν θα γνωρίζουν τις συνθήκες που επικρατούν στη Ζώνη ή θα είναι βαλτοί από τις κρατικές υπηρεσίες που κάνουν τα στραβά μάτια στο εγκληματικό όργιο των εργολάβων της Ζώνης. Οι εργάτες εκεί βλέπουν το μεροκάματο με τα κυάλια. Αναγκάζονται να ανεχτούν όλους τους κινδύνους, να παίζουν τη ζωή τους κορόναγράμματα, γιατί αν δεν το κάνουν δε θα δουν μεροκάματο. Μια... λεπτομέρεια μπορεί να μας δώσει μια μικρή εικόνα αυτού του οργίου: ο νεκρός δουλευεις ανασφάλιστος στο συνεργείο του συγκεκριμένου

εργολάβου.

Ατομικά ο εργάτης της Ζώνης είναι ανίσχυρος μπροστά στη μακρία των εργολάβων, που εκμεταλλεύεται τη μείωση των εργασιών και την ανεργία για να επιβάλει τους όρους της. Από το κράτος δεν μπορεί να περιμένει τίποτα. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο εργολάβος που ευθύνονται για το συγκεκριμένο «αυτύχημα» συνελήφθησαν και σε λιγότερο από μια μέρα αφέθηκαν ελεύθεροι με εισαγγελική εντολή. Μόνο συλλογικά μπορούν να αντιδράσουν και να επιβάλουν κάποιους όρους, να μειώσουν έστω τους κινδύνους για τη ζωή τους. Ομως, η συλλογική τους έκφραση κάθε άλλο παρά στέκεται στο ύψος των στοιχειωδέστερων καθηκόντων. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που κάνει και συμμοχίες μαζί τους, όταν από την κυβέρνηση τεθήκε θέμα μεταφοράς της Ζώνης. Κάνει τα ίδια που κάνει και στον οικοδομικό κλάδο, στον οποίο βαδίζει χέρι χέρι όχι μόνο με τους υπερ-

ρισσούς αντιδρά μόνο κατόπιν εορτής. Κάθε φορά που συμβαίνει κάποιο «αυτύχημα» και μόνο όταν αυτό είναι μαζικό ή θανατηφόρο, σταματάει τις εργασίες μερικά ή συνολικά, βγάζει μερικούς πύρινους λόγους, καταγγέλλει τους εργολάβους και την κυβέρνηση, κάνει και καμιά παράσταση στο υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και μετά γυρίζει στα γραφεία του συνδικάτου για... ουζάκι με ποικιλία. Αντί να δίνει καθημερινά τη μάχη στους χώρους δουλειάς, αντί να βρίσκεται σε καθημερινή σύγκρουση με τους αισθόδουτους καπιταλιστές, έχει κλείσει ακόμα και συμμοχίες μαζί τους, όταν από την κυβέρνηση τεθήκε θέμα μεταφοράς της Ζώνης. Κάνει τα ίδια που κάνει και στον οικοδομικό κλάδο, στον οποίο βαδίζει χέρι χέρι όχι μόνο με τους υπερ-

γολάβους, που τους έχει γραμμένους και στο Συνδικάτο, αλλά και με μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες.

Δεν μπορούν, λοιπόν, να περιμένουν τίποτα από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία οι εργάτες. Μόνο αν πάρουν την κατάσταση στα δικά τους χέρια μπορούν να ελπίζουν σε κάποιες βελτιώσεις. Η ανεξάρτητη ταξιδική οργάνωση και δράση καθίσταται ζήτημα «εκ των ων ουκ άνευ» και οι πρωτοπόροι εργάτες έχουν την ευθύνη να κάνουν τις πρώτες κινήσεις σ' αυτή την κατεύθυνση. Το χρωστούν στους νεκρούς συναδέλφους τους, το χρωστούν στον εαυτό τους, το χρωστούν στα παιδιά τους που θα μπουν αργότερα στα ίδια επαγγελματά. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία πρέπει να μπει στη μπάντα.

Προχωρά το ηλεκτρονικό φακέλωμα

Από το 2005 προχωρά το ηλεκτρονικό φακέλωμα των πολιτών της ΕΕ. Σύμφωνα με δημοσίευμα των «Νέων», από το Γενάρη του 2005 τα διαβατήρια των πολιτών των κρατών μελών της ΕΕ θα φέρουν σε μικροτούπι μια ψηφιακή φωτογραφία υψηλής ανάλυσης και δύο δακτυλικά αποτυπώματα, τα οποία θα περιέχουν τις λεγόμενες βιομετρικές πληροφορίες. Η αποτύπωση της ίδιας του ματιού μαζί με την ομάδα αίματος και το DNA προς το παρόν αποκλείστηκαν, για

να περιληφθούν προφανώς στο μικροτούπι σε μια επόμενη φάση.

Οι αλλαγές αυτές έρχονται σαν αποτέλεσμα της κατ' αρχήν συμφωνίας Ουάσιγκτον-Βρετανίας για την συμπεριήψη βιομετρικών δεδομένων στα ταξιδιωτικά έγγραφα. Η συμφωνία αναμένεται να εγκριθεί στο Συμβούλιο των υπουργών Δικαιοσύνης στις 27 Νοέμβρη και το Δεκέμβρη στο Συμβούλιο Κορυφής της ΕΕ.

Θυμίζουμε ότι η Κομισιόν έχει ήδη αποφασίσει πως μέχρι τα μέσα του 2005 τα

κράτη μέλη της ΕΕ θα εφοδιάσουν τους πολίτες τρίτων χωρών που ζουν στο έδαφός τους με ενιαίου τύπου έγγραφα εισόδου και παραμονής. Η σχετική απόφαση θα διατυπωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να μη χρειάζεται να εγκριθεί από τα κοινοβούλια των κρατών μελών. Ηδη, Γερμανία, Γαλλία, Βρετανία, Ιταλία και Ισπανία έχουν καταλήξει σε κοινή πρόταση για την εφαρμογή αυτής της απόφασης. Οι πληροφορίες λένε ότι για τους μετανάστες θα προτίνουν τη συμπεριήψη βιο-

μετρικών δεδομένων, όπως τα δακτυλικά αποτυπώματα, το σχήμα του προσώπου, ακόμα και η ίριδα του ματιού. Οπως μπορούμε να καταλάβουμε, οι μετανάστες θα είναι η γέφυρα για να επεκταθεί το ηλεκτρονικό φακέλωμα στο σύνολο των κατοίκων της Ευρωπαϊκής.

Πρόκειται για ένα ακόμα νομοθέτημα στο πλαίσιο του γενικού «γυψαφίσματος» που επιχειρείται στο όνομα της καταπολέμησης της εγκληματικότητας και της τρομοκρατίας. Η Ευρώπη φρούριο είναι γεγονός.

Προβοκάτσια και διαστρέβλωση

Ενας ενδοοικογενειακός καυγάς δεν θα μας απασχολούσε ποτέ (δεν είμαστε αδιάκριτοι), αν ο ένας από τ

■ Χάος στο Αφγανιστάν

Σφάζονται οι πολέμαρχοι

Aντιπροσωπεία υψηλού επιπέδου, αποτελούμενη από τους πρεσβευτές στον ΟΗΕ των ΗΠΑ, της Γερμανίας, της Βρετανίας, της Γαλλίας, της Ισπανίας, του Μεξικού και της Βουλγαρίας, προγραμματοποιεί τις μέρες αυτές πενθήμερη επίσκεψη στο Αφγανιστάν, με στόχο να στηρίξει τον εκλεκτό των Αμερικανών και ουσιαστικά άνευ εξουσίας πρόεδρο Χαμίντ Καρζάι και να μεσολαβήσει για να σταματήσει ο πόλεμος ανάμεσα στους πτωνίσχυρους πολέμαρχους που μάχονται για να κερδίσουν τον έλεγχο του βόρειου Αφγανιστάν. Πρόκειται για τον Ουζμπέκο Ρασίντ Ντόστουμ και τον Τατζίκο Μοχάμεντ Αττα, οι ιδιωτικοί στρατοί των οποίων επιδίδονται το τελευταίο διάστημα στις πιο σκληρές μάχες από την πτώση του καθεστώτος των Ταλιμπάν.

Και οι δυο έχουν τον τίτλο του στρατηγού και ο μεν Ντόστουμ είναι αναπληρωτής υπουργός Αμυνας και ειδικός αντιπρόσωπος στο βόρειο Αφγανιστάν του προέδρου Χαμίντ Καρζάι, ο δε Αττα έχει στενούς δεσμούς με τον υπουργό Αμυνας Μοχάμεντ Φαχίμ.

Η συνάντηση της αντιπροσωπείας του ΟΗΕ με τους δυο πολέμαρχους προγραμματοποιήθηκε στις 5 του Νοέμβρη στη Μαζάρ Ι-Σαρίφ, όπου και οι δυο εξέφρασαν την υποστήριξή τους στην κυβέρνηση Καρζάι και στη διαδικασία ειρήνευσης, όμως την ίδια στιγμή λίγο έξω από την πόλη μαίνονται οι μάχες μεταξύ των δυνάμεων τους. Υπενθυμίζουμε ότι οι ισχυροί πολέμαρχοι του βορρά υποστηρίζονται και χρηματοδοτούνται από τους Αμερικανούς, οι οποίοι αρχικά τους χρησιμοποιήσαν για

να προελάσουν και να καταλάβουν τις περιοχές που εγκατέλειπαν οι Ταλιμπάν ύστερα από τους σφρόδρους αμερικανικούς βομβαρδισμούς και στη συνέχεια για να αντιμετωπίσουν τον ανταρτοπόλεμο των ισλαμιστών μαχητών στο νοτιοανατολικό Αφγανιστάν.

Η εικόνα συμπληρώνεται με την κλιμάκωση των συγκρούσεων στο μέτωπο του νότιου Αφγανιστάν και των αργανοπακιστανικών συνόρων ανάμεσα στους Αμερικανούς και τις συμμαχικές τους δυνάμεις και στους ισλαμιστές μαχητές. Στην καυτή αυτή περιοχή, όπου οι Ταλιμπάν έχουν επανακτήσει τον έλεγχο σε πέντε περιοχές, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο του ΟΗΕ, και σε δεκαπέντε σύμφωνα με άλλες πηγές, δεν αποτολμά ούτε να πλησιάσει η αντιπροσωπεία του ΟΗΕ, η οποία, μετά τη Μαζάρ Ι-Σαρίφ, θα ολοκληρώσει την αποστολή της με επίσκεψη στην πόλη Χεράτ.

■ Παλαιστίνη

Ανέφικτη η εκεχειρία εν μέσω σφαγών

Στο κενό φαίνεται να πέφτουν για την ώρα οι προσπάθειες της Παλαιστινιακής Αρχής για να κηρυχθεί μονομερής εκεχειρία από τις οργανώσεις της Ιντιφάντα. Ο εκπρόσωπος της Χαμάς Δρ Αμπντέλ Ραντεύσ δήλωσε ότι η Οργάνωσή του συζητάει το θέμα, όμως απέκλεισε την περίπτωση να γίνει κάτι ανάλογο με το καλοκαίρι, όταν Χαμάς και Τζιχάντ δεσμεύτηκαν σε τρίμηνη μονομερή εκεχειρία.

Η εμπειρία του περασμένου καλοκαιριού, αλλά και οι συνεχίζουμενες επιχειρήσεις του ισραηλινού στρατού κάνουν την εκεχειρία ανέφικτη τελικά. Γ' αυτό και οι οργανώσεις της Ιντιφάντα συνεχίζουν τη δράση τους. Ενας ισραηλινός στρατιώτης σκοτώθηκε και πέντε τραυματίστηκαν στη

KONTRA

Τα χειρότερα

Αν πριν μερικούς μήνες οι αμερικανοί πεζοναύτες, που περίμεναν να τους υποδεχτούν σαν απελευθερωτές, έδειχναν έκπληκτοι από τη σφοδρότητα της αντίστασης στο Νότο του Ιράκ, σήμερα θα πρέπει να νιώθουν εκατό φορές χειρότερα βλέποντας ότι δεν είναι ασφαλείς ούτε στο Βορρά, ούτε στο κέντρο, ούτε καν μέσα στους ίδιους τους στρατώνες τους. Οι επιθέσεις έχουν εξαπλωθεί σε ολόκληρο το Ιράκ και ιδιαίτερα κοντά στη Βαγδάτη αλλά και στις κουρδικές περιοχές του Κιρκούκ και της Μοσούλης. Στις περιοχές δηλαδή με τη μεγαλύτερη πυκνότητα πληθυσμού στη χώρα.

Ο Οκτώβρης ήταν ο μήνας με τις περισσότερες αντιαμερικανικές επιθέσεις, που τριπλασιάστηκαν σε σχέση με το καλοκαίρι, και τις περισσότερες απώλειες για τους κατακτητές που βλέπουν τα θύματά τους μετά το "τέλος του πολέμου" να ξεπερνούν αυτά που καταγράφτηκαν στο 20ήμερο της επέμβασης. Η κατάρριψη του Σινούκ στη Φαλούτζα με τους 16 νεκρούς πεζοναύτες την Κυριακή, οι επιθέσεις ενάντια στις αμερικανικές δυνάμεις στη Μοσούλη και οι σφρόδρες εκρήξεις στην Καρμπάλα, συνθέτουν ένα εφιαλτικό σκηνι-

κό για τις δυνάμεις κατοχής, που πολύ δύσκολα ανατρέπεται.

Πέρα, όμως, απ' τον ανταρτοπόλεμο, οι κατακτητές έχουν να αντιμετωπίσουν και τις μαχητικές διαδηλώσεις του πληθυσμού που ζει σε συνθήκες απίστευτης αθλιότητας και πείνας. Την περασμένη βδομάδα βίαιες συγκρούσεις με το ντόπιο πληθυσμό έξπλασαν στη Βασόρα από τους απλήρωτους για δύο μήνες οδοκαθαριστές, λίγες

■ 100.000 κατά Ατζέντας 2010

Ξάρινασε η μαζικότατη διαδήλωση πάνω από 100.000 εργαζόμενων από δεκάδες πόλεις της Γερμανίας στο Βερολίνο το περασμένο Σάββατο. Μια διαδήλωση απάντηση στα αντιλαϊκά μέτρα που πήρε ο Σρέντερ πρόσφατα, σύμφωνα με το σχέδιο που πολιτογράφήθηκε με τον τίτλο "Ατζέντα 2010". Οι διαδηλωτές δεν καταφέρθηκαν μόνο ενάντια στη "σοσιαλδημοκρατική" κυβέρνηση του Σρέντερ και των Πρασίνων, αλλά και στην κοινοβουλευτική αντιπολίτευση που στηρίζει τα αντιλαϊκά μέτρα. Κι αυτό κάτι λέει. Η οικονομική κρίση στη Γερμανία δεν είναι δυνατό να μην κατεβάσει ανθρώπους στο δρόμο. Ας τα βλέπουμε αυτά κι εδώ στην Ελλάδα, γιατί τα καμπανάκια έχουν οπάσει απ' το κουδούνισμα...

Ναμπτλούς από βόμβα της οποίας την ευθύνη ανέλαβε η Τζιχάντ την περασμένη Κυριακή, ενώ μια μέρα πριν ανάλογη επίθεση με αυτοσχέδια βόμβα σε διερχόμενο στρατιωτικό τζιπ είχε κάνει και η Οργάνωση των Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ-Ακόσα, χωρίς όμως να αναφερθούν θύματα.

Την ίδια στιγμή, η κυβερνητική κρίση για την κατανομή της εξουσίας που έχει ξεπάσει στην Παλαιστινιακή Αρχή δεν έχει κοπάσει, παρά την μετατροπή της κυβέρνησης έκτακτης ανάγκης υπό τον Αχμέντ Κορέι σε υπηρεσιακή, για να παραταθεί η θητεία της. Η ανυποληφία της Παλαιστινιακής Αρχής που σύμ-

φωνα με την ισραηλινή εφεμερίδα Χααρέτζ ξανάστησε τα "κονέξια" της με την κακοφρήμη ισραηλινή υπηρεσία πληροφοριών, Σιν Μπετ, είναι η πηγή αυτής της κυβερνητικής κρίσης.

Τα πρόγματα, όμως, δεν είναι καλύτερα στο εσωτερικό της ισραηλινής κοινωνίας. Τη Δευτέρα που μας πέρασε (3 Νοέμβρη) προγραμματοποίηθηκε γενική απεργία στο

Ισραήλ ενάντια στην κατεδάφιση των τελευταίων υπολειμμάτων του "κράτους πρόνοιας" κάτω απ' το βάρος των υπέρογκων στρατιωτικών δαστανών, παρά το γεγονός ότι ο Μπους ζήτησε απ' το Κογκρέσο να χορηγήσει στρατιωτική βοήθεια στους Σιωνιστές της τάξης των 2.22 δισ. δολαρίων.

έπονται...

μέρες μετά τις σφοδρές συγκρούσεις στα δυτικά πρόστια της Βαγδάτης, την περασμένη Παρασκευή, που κράτησαν περίπου 7 ώρες και που για να τις καταστείλουν οι Αμερικανοί αναγκάστηκαν να χρησιμοποιήσουν τανκς και αεροσκάφη.

Μπροστά σ' αυτή την αντίσταση οι Αμερικανοί κι οι Βρετανοί συνειδητοποιούν ότι βρίσκονται μόνοι τους, καθώς όλες οι προσπάθειές τους να βάλουν στο παιχνίδι κι άλλες χώρες έπεσαν στο κενό. Οχι μόνο οι Γαλλία, Γερμανία και Ρωσία αρνούνται να βάλουν το χέρι τους στη φωτιά - η τελευταία μάλιστα, διά στόματος Πούτιν, δήλωσε ότι αυτό θα ήταν ανόητο, εάν δε δημιουργηθούν "ευνοϊκές συνθήκες"- αλλά και η Τουρκία το ξέκοψε, διά στόματος του πρεσβευτή της στον ΟΗΕ, που δήλωσε ότι η χώρα του

ρόιτερς, ετοιμάζονται να στείλουν τον επόμενο χρόνο).

Αυτό, όμως, θα εντείνει τα αδιέξοδά τους, όχι μόνο γιατί θα αυξήσει τα φέρετρα που θα γυρίζουν πεσκέσι στην πατρίδα τους, αλλά και γιατί θα αποτελέσει ανοιχτή οικονομική πληγή, χωρίς να εγγυηθεί σίγουρα αποτελέσματα. Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κονγκρέσου

(Congressional Budget Office, CBO) τα έξοδα για τη διατήρηση 60

με 100 χιλιάδων ανδρών στο Ιράκ ανέρχονται σε 14 με 19 δισ. δολάρια το χρόνο. Σήμερα στο Ιράκ βρίσκονται 132.000 Αμερικάνοι στρατιώτες και περίπου 25.000 Βρετανοί. Αν συνυπολογίσει κανείς ότι μόνο για την ανακαίνιση του πετρελαϊκού τομέα απαιτούνται τουλάχιστον 40 δισ. δολάρια και η "ανοικοδόμηση" του μη πετρελαϊκού τομέα, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας, άλλα 35.5 δισ., καθώς κι ότι τα έσοδα από το πετρέ-

λαιο δεν θα ξεπερνούν τα 12 δισ. το 2004 (σύμφωνα με τις αισιόδοξες εκτιμήσεις του Ιρακινού Κυβερνητικού Συμβουλίου), που μόλις θα καλύψουν τα έξοδα της "κυβέρνησης" και την αποπληρωμή των μισθών του 1.5 εκατομμυρίου δημοσίων υπαλλήλων της χώρας, η κατάσταση γίνεται οικονομικά ασύμφορη για τους σταυροφόρους. Αρκεί να σκεφτεί κανείς, ότι οι στρατιωτικές δαπάνες την εποχή του πολέμου "έτρεχαν" με 5 δισ. δολάρια το μήνα, ενώ σήμερα "τρέχουν" με 4 δισ., για να καταλάβει σε τι κατάσταση βρίσκονται σήμερα οι Αμερικάνοι. Από νέο Ελντοράντο το Ιράκ μετατρέπεται σε νέο Βιετνάμ και σε μια ακόμα ανοιχτή οικονομική πληγή για την αμερικανική οικονομία. Τη στιγμή μάλιστα που το έλειψμα του προϋπολογισμού του τελευταίου οικονομικού έτους (που τελείωσε την 1η Οκτωβρη) έφτασε στο επίπεδο ρεκόρ των 375 δισ. δολαρίων με τάση να αγγίξει τα 500 δισ. τον επόμενο χρόνο, σύμφωνα με εκτιμήσεις που βρετανικό BBC (4/11/03).

Ενα, δύο, τρία... Για τί πολεμάνε;

Με τον παραπάνω τίτλο και υπότιτλο "Κατακτητική σχίζοφρενεία" δημοσιεύτηκε στη βρετανική εφημερίδα "Independent" (24/10) ένα αποκαλυπτικό ρεπορτάζ του γνωστού βρετανού δημοσιογράφου Ρόμπερ Φισκ, από το οποίο μεταφέρουμε μερικά εξαιρετικά ενδιαφέροντα αποσπάσματα. Το ρεπορτάζ αρχίζει με ένα διάλογο του Φισκ με τον αμερικανό σμηναγό Κρίστοφερ Σιρίνο στον αστυνομικό σταθμό της Φαλούτζα, γύρω από την ταυτότητα των μαχητών της ιρακινής αντίστασης. "Ο άντρες που μας επιτίθενται είναι τρομοκράτες εκπαιδευμένοι στη Συρία και ντόπιοι μαχητές της ελευθερίας", απάντησε ο αμερικανός σμηναγός σε ερώτηση του Φισκ, ο οποίος σχολίαζε:

"Το πρόβλημα του σμηναγού Σιρίνο είναι ότι ζέρει μέρος της αλήθειας. Απλοί Ιρακινοί, πολλοί από τους οποίους ήταν πολύ καιρό εχθροί του Σαντάμ Χουσεΐν, κάνουν 35 επιθέσεις εναντίον των αμερικανικών δυνάμεων κατοχής μόνο στην περιοχή της Βαγδάτης. Ο σμηναγός Σιρίνο εργάζεται στον αστυνομικό σταθμό της Φαλούτζα, όπου οι ιρακινοί αστυνομικοί που έχουν προσληφθεί τελευταία από τους Αμερικάνους είναι αδελφοί, θείοι και -χωρίς αμφιβολία- πατεράδες κάποιων απ' αυτούς που κάνουν τον ανταρτοπόλεμο εναντίον των αμερικάνων στρατιωτών στη Φαλούτζα. Μερικοί απ' αυτούς, υποψήφιοι μείονται είναι οι ίδιοι "τρομοκράτες". Ετοι αν αυτός αποκαλεί τα κακά παιδιά "τρομοκράτες", οι μπάτσοι του -η πρώτη του γραμμή άμυνασθα θυμώσουν πολύ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το θηθικό είναι χαμηλό. Δεν είναι να απορεί κανείς που οι αμερικανοί στρατιώτες τους οποίους συναντώ στους δρόμους της Βαγδάτης και σε άλλες ιρακινές πόλεις μιλάνε έξω από τα δόντια για την κυβέρνησή τους. Τα αμερικανικά στρατεύματα έχουν πάρει διαταραχή να μην κακολογούν τον πρόεδρο και τον υπουργό Αμυνας μπροστά σε Ιρακινούς ή δημοσιογράφους (που αντιμετωπίζονται με τον ίδιο περίπου τρόπο από τις αρχές κατοχής). Άλλα όταν ρώτησα μια ομάδα αμερικάνων στρατιωτών κοντά στο Abu Ghurayb αν θα ψηφίσουν τους Ρεπουμπλικάνους στις επόμενες εκλογές, ένας απ' αυτούς μου είπε με εκπληκτική ειλικρίνεια: "Δεν έπρεπε να είμαστε εδώ και δεν έπρεπε να είχαμε ποτέ σταλεί. Και ίσως εσύ μπορείς να μου πεις: Γιατί σταλήκαμε εδώ;"

...Επιστρέφοντας από τη Φαλούτζα στη Βαγδάτη υύχτα τον περασμένο μήνα, είδα θανατηφόρες εκρήξεις και τροχιδεικτικά βλήματα γύρω από 13 αμερικανικές βάσεις -ούτε λέξη για αυτές δεν αναφέρθηκε αργότερα από τις αρχές κατοχής...».

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι εκτιμήσεις που καταγράφονται στο διεθνή αστικό τύπο τις μέρες αυτές για την κατάσταση στο Ιράκ, από τις οποίες παραθέτουμε ένα πολύ μικρό αλλά αποκαλυπτικό δεύτερο.

◆ Stuttgart Zeitung (28/10/03):

«Οσο γίνεται πιο φανερό ότι τα στρατεύματα κατοχής δεν ελέχουν ούτε την πρωτεύουσα ούτε τη χώρα, τόσο είναι πιο πιθανό να συντρίβουν οι αμερικανικές επλήξεις στην ιρακινή έρημο και να φύγουν μια μέρα οι Αμερικάνοι από τη χώρα, ακριβώς όπως αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το Βιετνάμ...

Για την ώρα, οι Αμερικανοί είναι παγιδευμένοι στο Ιράκ. Δεν μπορούν να νικήσουν τον εχθρό, δεν μπορούν να συγκεντρώσουν τα αναγκαία χρήματα, δεν μπορούν να προστατέψουν τους εαυτούς τους ή τους ντόπιους, αλλά δεν μπορούν ούτε να φύγουν λίγης μέρας από την εισβολή... Ο πρόεδρος Τζορτζ Μπους άφησε τον εαυτό του να οδηγείται από την ιρακινή του ψύχωση. Η ψύχωση αυτή έχει διαταράξει βαθιά τις σχέσεις ανάμεσα στη Δύση και τις ισλαμικές χώρες μακριοπρόθεσμα. Είναι αδύνατο να δούμε πώς ο κ. Μπους θα βγει από την παρίδα που έριξε τον εαυτό του".

◆ The Observer (2/11/03):

«Ο ανταρτοπόλεμος είναι εκτός ελέγχου καθώς η συγκέντρωση πληροφοριών από τις ΗΠΑ καθυστερεί (τίτλος)

...Αμερικάνοι και βρετανοί αξιωματούχοι παραδέχονται ότι στο κέντρο της επιδεινούμενης κρίσης -που έχει οδηγήσει τον ΟΗΕ και άλλες ανθρωπιστικές οργανώσεις να αποσύρουν το διεθνές πρωτοκόλλο τους από τη χώρα μετά τη βομβιστική επίθεση στα κεντρικά γραφεία του Ερυθρού Σταυρού στη Βαγδάτη είναι η συνεχίζομενη αποτυχία συγκέντρωσης πληροφοριών σχετικά με το ποιος ακριβώς βρίσκεται πίσω από την αντίσταση.

Η πιεστικότητα του προβλήματος υπογραμμίστηκε από ένα πρώην διευθυντή της CIA την προηγούμενη βδομάδα σε σχόλιό του στην εφημερίδα Christian Science Monitor, ο οποίος προειδοποίησε ότι αν οι συμμαχικές δυνάμεις δεν αντιμετωπίσουν το πρόβλημα συγκέντρωσης πληροφοριών -ιδιαίτερα χτίζοντας σχέσεις με απλούς Ιρακινούς- είναι εξίσου δύσκολο για τη συμμαχία να διεισδύσει.

Από τα αποσπάσματα του "Observer" είναι φανερό ότι οι κατακτητές είναι αντιμετώποι με ένα εχθρικό πληθυσμό, που καλύπτει τους μαχητές της ιρακινής αντίστασης, με αποτέλεσμα να δυσκολεύονται να βρουν καταδύτες και να αδυνατούν να διεισδύσουν στις διάφορες οργανώσεις για να τις εξουδετερώσουν.

◆ The Guardian (3/11/03):

«Η αντίσταση είναι το πρώτη βήμα προς την ανεξαρτησία του Ιράκ (άρθρο του Ταρίκ Αλί)

...Είναι ο συνδυασμός όλων αυτών (σ.σ. παραπάνω αναφέρεται στην ανεργία, στην εξαθλίωση, στις άθλιες συνθήκες διαβίωσης

που παραδέχονται ότι οι προ-

σης και στα δεινά του ιρακινού λαού) που τροφοδοτεί την ιρακινή αντίσταση και ενθαρρύνει πολλούς νέους άντρες να πολεμήσουν. Λίγοι είναι έτοιμοι να προδώσουν αυτούς που πολεμούν.

Αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό, γιατί χωρίς τη σωπηλή υποστήριξη του πληθυσμού, είναι ουσιαστικά αδύνατη μια παρατεταμένη αντίσταση... Πρόκειται για μια άγρια κατοχή και αυτό καθορίζει την απάντηση. Σύμφωνα με ιρακινές πηγές της αντιπολίτευσης, υπάρχουν περισσότερες από 40 διαφορετικές οργανώσεις αντίστασης. Αυτές αποτελούνται από μέλη του Μπαθάι, διαφωνούντες κομμουνιστές, ογκακτισμένους από την προδοσία του Ιρακινού Κομμουνιστικού Κόμματος, που υποστηρίζει την ανταρτοπόλεμο εναντίον των στρατιω

Ανατρέποντας τα «προγνωστικά»

Θα αποτελέσει ή όχι το Ιράκ ένα νέο Βιετνάμ; Το ερώτημα, καθόλου ρητορικό, δεν ακούγεται μόνο από τον απλό κόσμο, που βλέπει να καταρρέει live μπροστά στα μάτια του η παντοδυναμία της "υπερδύναμης", αλλά και από τα ΜΜΕ, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια. Πολύ θα ήθελαν όλοι αυτοί οι νταβατζήδες της ενημέρωσης να είχε τελειώσει ο πόλεμος με την εισβολή των αμερικανικών τανκς στην Βαγδάτη. Κάποιοι πιο απρόσεκτοι, μάλιστα, είχαν σπεύσει να το υποστηρίξουν δημόσια, δηλώνοντας ότι οι λαοί πάνε με τους νικητές. Ακόμα κι αυτοί, όμως, που φύλαγαν τα νώτα τους από τέτοιες κακοτοπιές δεν περίμεναν τέτοια αντίσταση σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Πίστευαν ότι αντιστέκονταν οι εναπομείναντες πραιτοριανοί του Σαντάμ, άντε και μερικοί "φανατικοί ισλαμιστές" από γειτονικές χώρες, που γρήγορα θα τους κατατρόπωναν οι Αμερικάνοι. Γ' αυτό και απέφευγαν να κάνουν τέτοιες συγκρίσεις, ενώ ορισμένοι έλεγαν ότι μια τέτοια εκτίμηση είναι "πρόωρη".

Η ίδια η ζωή τους ξάφνιασε όλους. Η αντίσταση κλιμακώθηκε όχι μόνο στην περιφέρεια, αλλά και μέσα στις μεγάλες πόλεις. Και μάλιστα, όχι μόνο στις καθεαυτό αντιαμερικανικές περιοχές των Σιτών και των Σουντών, αλλά ακόμα και στις Κουρδικές περιοχές, στη Μοσούλη και το Κιρκούκ. Οταν οι Αμερικανοί δε μπορούν να προστατεύουν ούτε τα ίδια τους τα Αρχηγεία στη Βαγδάτη και τη Μοσούλη, ποιος μπορεί να ισχυριστεί στα σοβαρά ότι ελέγχουν την κατάσταση; Και μάλιστα, μια βδομάδα μετά τις βομβιστικές επιθέσεις στο πλέον φυλασσόμενο ξενοδοχείο της περιοχής, το Αλ-Ρασίντ, που κόντεψαν να στείλουν τον Γούλφοβίτς να κάνει παρέα με τους εκατοντάδες πεσόντες στα πεδία των μαχών, και μία μέρα μετά την πτώση του Σινούκ στη Φαλούτζα με τους 16 νεκρούς Αμερικάνους.

Αμήχανοι μπροστά σ' αυτό τον αγώνα, οι έμποροι της ενημέρωσης προσπαθούν να αλλάξουν το βιολί. Ναι μεν -λένε- οι Αμερικάνοι τα βρίσκουν μπαστούνια, όμως το Ιράκ δε μπορεί να γίνει νέο Βιετνάμ. Γιατί δεν έχει τις πλάτες μιας "υπερδύναμης", όπως τότε, ούτε οι Ιρακινοί είναι συσπειρωμένοι κάτω από κοινή καθοδήγηση. Αυτά όμως δεν υποδιλώνουν τις ελλείψεις της ιρακινής αντίστασης αλλά την υποταγή αυτών που τα λένε στην υπεροπλία των ισχυρών. Γ' αυτούς είναι αδύνατο να νικήσει ένας λαός εάν δεν "ακουμπήσει" σε κάποιον ισχυρό προστάτη!

Ευτυχώς, όμως, η Ιστορία δεν προχωρά με τις ιδεοληψίες των υποταγμένων, αλλά με τον πρωϊσμό και το αίμα των καταπιεσμένων. Αυτός ο "ακαθοδήγητος" και "απροστάτευτος" "όχλος" μέσα σ' ένα εξάμπνο ανέτρεψε όλα τα προγνωστικά ξαφνιάζοντας ακόμα και τα γεράκια του Πενταγώνου. Πάει πολύ, λοιπόν, να τον σπιλτεύουν οι καλοζωισμένοι καλαμαράδες, επειδή "στερείται καθοδήγησης".

Ο ιρακινός λαός σήμερα δίνει μια μεγάλη μάχη. Κι αυτή η μάχη μπορεί να πετάξει στη θάλασσα τους θραυστήρεις Ράμπο. Αυτό θα είναι πλήγμα πολύ μεγαλύτερης σημασίας από τον Βιετνάμ, σε μια εποχή που οι ισχυροί προσπαθούν να μας πείσουν ότι η Ιστορία σταματά στην κυριαρχία τους.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ

■ Τί έχουν τα έρμα και ψιφούν;

Μέχρι τώρα ξέραμε (μάλλον δεν ξέραμε, αλλά έτσι ισχυρίζονταν οι κυβερνητικοί προπαγανδιστές) ότι «ισχυρό χαρτί του ΠΑΣΟΚ είναι η οικονομία». Δεύτερο «ισχυρό χαρτί» είναι ο πρωδυπουργός. Δεν αντισυχεί το ΠΑΣΟΚ, μας λέγανε, γιατί η οικονομία πάει καλά και ο πρωδυπουργός τη διευδύνει τέλεια, οπότε, όταν έρθει η ώρα της κάλπης, οι ψηφοφόροι δια κρίνουν με βάση τα πραγματικά τους συμφέροντα και δια προτιμήσουν τη σιγουρία Σημίτη από την αβεβαιότητα Καραμανλή. Τώρα, ακόμα και ο Πρετεντεράκος αναλαμβάνει να μας ενημερώσει ότι κάποια ειδικά γκάλοπ που παρήγγειλε το ΠΑΣΟΚ έβγαλαν το συμπέρασμα ότι ο κόσμος εκφράζει φόβους για επαγγελματική ανασφάλεια και οικονομική δυσπραγία και έχει τη βεβαιότητα ότι τα πράγματα δια πάνε χειρότερα. Οσο για τον Σημίτη, «δεν τον αναγνωρίζουν πια». Διαμαρτύρονται, μάλιστα, οι Πασόκοι, διότι οι φόβοι δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα της οικονομίας που πάει πολύ καλά.

Έχουν πλάκα. Προσπαδούν να μας πείσουν ότι οι ψηφοφόροι έχουν πάθει ομαδική παράκρουση, ότι διέπονται από κάποιους είδους σύνδρομο καταδίωξης, γι' αυτό και εκφράζουν φόβους για την πορεία της οικονομίας, ενώ διέπρεπε να εκφράζουν σιγουρία και αισιοδοξία. Θυμίζουν οι Πασόκοι εκείνο το γνωστό βοσκό της λαϊκής παρομίας που αναρωτίσταν τί έχουν τα πρόβατά του και ψιφούν.

■ Διπλά βιβλία (1)

Στους Πασόκους που παριστάνουν τους απορούντες για την οικονομική ανασφάλεια και την αβεβαιότητα για το μέλλον που αισδάνονται οι πολίτες, αφιερώνουμε εξαιρατικά την κατακλείδα του άρδου που έγραψε στο «Βήμα» της προηγούμενης Κυριακής ο Ν. Νικολάου:

«Η καταγγελία είναι όντως συγκλονιστική, διότι αποκαλύπτει ότι αυτό που έγινε προχθές με το έλλειμμα του προϋπολογισμού, που η κυβέρνηση με τη χρήση διπλών βιβλίων το μείωσε στο ήμισυ του πραγματικού, δεν είναι μία μεμονωμένη παράβαση αλλά εντάσσεται σε μια συστηματική προσπάθεια για τη δημιουργία εικονικής πραγματικότητας. Η κυβέρνηση

προκειμένου να επιβάλει στους πολίτες το δόγμα της για ισχυρή και ευημερούσα οικονομία δεν έχει κανένα δισταγμό να καταφύγει ακόμη και στην πλαστογράφηση των στατιστικών στοιχείων και είναι ευύχημα ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως δείχνει η προχθεσινή αντίδραση του σοσιαλιστή επιτρόπου κ. Σόλμπες, είναι αποφασισμένη να βάλει ένα τέλος σε αυτά τα απίθανα σενάρια προπαγάνδας».

■ Διπλά βιβλία (2)

Μεγάλη απόκλιση, όμως, ανάμεσα στις «προβλέψεις» της κυβέρνησης και σ' αυτές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εμφανίζονται και στο κεφάλαιο Ανεργία. Η κυβέρνηση, για ευνόητους προεκλογικούς λόγους, υποεκτιμά τα δεδομένα που εξάγονται και από αυτές ακόμα τις κάλπικες μετρήσεις της ανεργίας. Ετσι, για το 2003 η κυβέρνηση «εκτίμα» την ανεργία στο 9% ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο 9,5%. Για το 2004 η κυβέρνηση κατεβαίνει στο όριο του 8%, ενώ η Κομισιόν μένει στο 9,2% και για το 2005 η κυβέρνηση κατεβαίνει κι άλλο (στο 7,8%), ενώ η Κομισιόν κάνει «εκτίμηση» για 8,9%. Μπορούμε να καταλάβουμε ποιος είναι πιο κοντά στην πραγματικότητα της ανεργίας που αναρωτίσταν τί έχουν τα πρόβατά του και ψιφούν;

Η φωτογραφία δεν είναι από την Παλαιστίνη, όπως δια φανταζόταν κάποιος. Είναι από το Ιράκ. Και βέβαια, οι ομοιότητες είναι πολλές. Τα παιδιά έχουν τη δική τους συνεισφορά στον παλλαϊ-αντίστασης για ολόκληρη την ανδρωπότητα. Διδάγματα

ληση των πολιτών».

Ποιος τα λέει αυτά; Ο Δ. Ρέππας σε συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθερουπόλια». Ο άνδρωπος που όσο λίγοι στο ΠΑΣΟΚ έχει χρησιμοποιήσει τα γκάλοπ και τις εταιρίες συμβούλων και διαμόρφωσης της κοινής γνώμης στην πολιτική ζωή. Ετσι είναι, όταν δεν βολεύουν οι δημοσκοπήσεις δυμόμαστε κάποιες αλήθειες που πριν τις πολεμούσαμε με επιχειρήματα για «νέα εργαλεία πολιτικής» και τα παρόμοια.

■ Τομές

Πριν μερικούς μήνες, ο Κ. Σημίτης ανακοίνωνε πομπωδώς ότι προχωρά σε μια μεγάλη τομή στο πολιτικό σύστημα. Στοιχείο αυτής της τομής ήταν και οι αλλαγές στο ΠΑΣΟΚ, με την αποπομπή του Κ. Λαζαρίδη από τη δέση του γραμματέα της ΚΕ και τη δέσποιση του ασυμβίβαστου υπουργού-μέλους του ΕΓ. Η μεγάλη πολιτική τομή του Σημίτη ολοκληρώνεται με την ανάδεση στον Θ. Γάγκαλο της σχεδίασης του εκλογικού αγώνα. Στον Πάγκαλο που στην πρώτη φάση της μεγάλης τομής δεν κρίθηκε ικανός ούτε για μέλος της κυβέρνησης ούτε για μέλος του ΕΓ. Τελικά, είναι πολύ πρωτοπόρος αυτός ο Σημίτης.

■ Νενέκοι

Οι Νενέκοι έδειξαν και πάλι το ραγιάδικο, το ξενόδουλο πρόσωπό τους. Ο εκπρόσωπος τύπου του υπουργείου Εξωτερικών Π. Μπεγλίπης, με εντολή του υπουργού Γ. Παπανδρέου, εξέφρασε τη λύπη της ελληνικής κυβέρνησης για το δάνατο 15 αμερικάνων στρατιωτών και τον τραυματισμό άλλων 21 στο Ιράκ, όταν μικρός πύρωνας των δυνάμεων αντίστασης χτύπησε το ελικόπτερο Σινούκ στο οποίο επέβαιναν.

Τα καθάρματα της ελληνικής κυβέρνησης δεν έχουν εκφράσει τη λύπη τους για τα χιλιάδες δύματα ανάμεσα στον άμαχο πληθυσμό του Ιράκ, που τα μακέλεψαν οι εισβολείς χωρίς αυτά να έχουν τη δυνατότητα αντίστασης. Μόνο για τους εισβολείς υπάρχει η συμπάθειά τους. Ας το ξέρουν, όμως, ότι ο ελληνικός λαός έχει ακριβώς τα αντίδετα αισθήματα. Θλίβεται όταν οι εισβολείς δολοφονούν ιρακινούς, ένοπλους ή άμαχους, και αγαλλιά όταν οι δυνάμεις της αντίστασης χτυπούν αμερικανικούς ή βρετανικούς στόχους.

■ Ξαναεξαγγέλλουν τα ίδια

Εκλογές έρχονται και η κυβέρνηση ξαναδυμήδηκε τους παλινοστούντες και τους Τσιγγάνους. Είναι μερικές δεκάδες χιλιάδες ψήφοι εκεί πέρα, που δίνονται με κριτήρια καθαρά αφελιμιστικά, οπότε γιατί να τους χαρίσουν στον Καρφαμανλή που έχει αρχίσει τις περιοδείες στις Δημοκρατίες της πρώην ΕΣΣΔ; Μαζεύτηκε, λοιπόν, η διυπουργική επιτροπή και εξήγγειλε ξανά αυτά που είχε εξαγγείλει ο Σημίτης το 1996: ένταξη περιοχών στο σχέδιο πόλης, μείωση των προστίμων για τα αυθαίρετα, μοριοδότηση για πρόσληψη στις τάξεις των μισθοφόρων του στρατού, στεγαστικά δάνεια, προγράμματα κατάρτισης. Στην τούρλα των εκλογών «παίζουν» τα πάντα.

■ Ζούγκλα προεκλογική

Την έκανε από τον Αλφά ο γνωστός Ζούγκλας. Αυτή τη φορά η απόφασή του -λέει- είναι οριστική κι αν τον ζορίσουν δα πάει στα δικαστήρια. Ο λόγος; Ηθελαν να του λογοκρίνουν τις εκπομπές κι αυτός δεν το δέχεται. Στον πυρήνα των όσων λέει ο Ζούγκλας λέει αλήθεια. Εχει στα χέρια του κάποια στοιχεία για Πασόκους και δια τα έβγαζε στη φόρα. Στον Αλφά δεν έχαν πρόβλημα μέχρι που άρχισαν να μοιράζονται λεφτά από την κυβέρνηση. Πήραν κι αυτοί το μεριδιό τους (33 δισ. δρχ. μοιράζονται αυτό το διάστημα) και είπαν στο Ζούγκλα να το βουλώσει. Γιατί μέχρι τώρα τον χρησιμοποιούσαν για να ασκούν πίεση στην κυβέρνηση. Οταν η πίεση απέδωσε και το μπαγιόκο άρχισε να ρέει, ο Ζούγκλας διατάχτηκε να σιωπήσει και να στοιχθεί πίσω από τον Κακαουνάκη που τον έφεραν καμαρωτό-καμαρωτό στο κανάλι. Ο Ζούγκλας, βέβαια, δεν είναι μαλάκας. Εχει ένα προϊόν και το πουλάει χρόνια τώρα. Αυτό το προϊόν έπρεπε να το προστατεύει, γι' αυτό και την έκανε γι' άλλες πολιτείες. Βγήκε και στον Ευαγγελάτο και έριξε τις σπόντες του για εκβιαστές δημοσιογράφους, χωρίς να λέει ονόματα. Τοίμπησε αμέσως ο Κακαουνάκης (αλήθεια, γιατί αναγγώρισε τον εαυτό του στις περιγραφές του Τριανταφυλλόπουλου;) και άρχισε να ουρλιάζει από την εκπομπή του στον «Φλας», ξεχέζοντας τον Ευαγγελάτο. Η πλάκα είναι ότι του Ζούγκλα δεν μπορούν να του κάνουν τίποτα. Τους έχει όλους δεμένους με στοιχεία. Και το παιχνίδι αυτό ξέρει να το παιζει καλύτερα απ' όλους. Τόσα χρόνια έχει κάνει βαθύρες, τον έχουν κυνηγήσει, αλλά στο χέρι δεν έχουν καταφέρει να τον βάλουν.

Χτες συμπληρώθηκαν 86 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση, το σημαντικότερο γεγονός του 20ού αιώνα, ακόμα και σύμφωνα με τους αστούς ιστορικούς, το σημαντικότερο γεγονός στην ιστορία του παγκόσμιου προλεταριάτου, σύμφωνα με τη δική μας αντίληψη. Σπουδαιότερο γιατί ήταν η πρώτη φορά που το προλεταριάτο δεν έβαλε το στήθη του μπροστά για να επιτευχθεί μια ακόμα δυναστική μεταβολή, ούτε μέτρησε νεκρούς και τραυματίες σε μια εξέγερση που ήττα θήκε (κορυφαίο παράδειγμα απ' αυτή την άποψη είναι η Κομμούνα του Παρισιού το 1871), αλλά κινήθηκε μεθοδικά και σχεδιασμένα και κατάφερε να νικήσει, να τοσικίσει την εξουσία των αστών και να χτίσει πάνω στα συντρίμια της τη δική του εξουσία, το πρώτο στον κόσμο προλεταριακό κράτος, το πρώτο κράτος της δικτατορίας του προλεταριάτου.

Αυτό το κράτος δεν υπάρχει πια. Δεν υπάρχει πια η εξουσία των εργατών και των φτωχών ογροτών, δεν υπάρχει ο σοσιαλισμός, το σύστημα κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης που έχει εξαλείψει

να πετάξει μαζί με τα βρόμικα νερά και το πταιδί. Και στην «Κ» δεν έχουμε όλοι την ίδια άποψη για τα «πτώση» και τα «γιατί». Αυτό, όμως, δεν μας εμποδίζει όχι μόνο να δρούμε από κοινού στα επαναστατικά μέτωπα του σήμερα, αλλά και να δημιουργούμε τους όρους για μια μεγάλη θεωρητική συζήτηση, που θα βουτάει στο παρελθόν όχι με τη λογική του σχολαστικού ιστοριοδίφη, αλλά με τη λογική του επαναστάτη που διαμορφώνει όρους για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, για την αναθέμανση του οράματος της κοινωνικής απελευθέρωσης και την τοποθέτηση του στη θέση του βασικού προτάγματος της εποχής μας.

Ολη αυτή η θολή συζήτηση αγκαλιάζει και τον Οκτώβρη του '17, σκορπώντας σύγχιση την οποία εκμεταλλεύονται οι ιδεολογικοί εκπρόσωποι της αστικής τάξης. Δεν είναι τυχαίο ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γραφεί τόσα άφροδα, μελέτες και βιβλία για την Οκτωβριανή Επανάσταση, όσα δεν έχουν γραφεί ούλοληρο τον 20ό αιώνα. Οι οικοί εμφανίζονται σαν αντικείμενοι μελετητές, εγκαταλείπονταν τον παλιό ογο-

αροτιά στη Ρωσία, ήταν όμως συγκεντρωμένο σε ορισμένα βιομηχανικά κέντρα (Πετρούπολη και Μόσχα πρωτίστως). Παράλληλα, αυτό το προλεταριάτο είχε συγκροτηθεί πολιτικά και κέντρο της πολιτικής του συγκρότησης ήταν το κόμμα των Μπολσεβίκων. Μπορεί τα άλλα κόμματα να έχουν την πλειοψηφία σε πανωστικό επίπεδο, στηριζόμενα στις μικροαστικές μάζες και την αγροτιά, οι Μπολσεβίκοι όμως είχαν σταθερά την πλειοψηφία στο προλεταριάτο. Μέσω αυτής της πλειοψηφίας μπορούσαν να αισκρύνουν στην σημαντική επιδραση στα άλλα στρώματα του πληθυσμού, αλλάζοντας διαρκώς τους συσχετισμούς ανάμεσα στο Φλεβάρη και τον Οκτώβρη του 1917 και προπαντός μπρόσεσαν να επιχειρήσουν την τελική έφοδο για την κατάληψη της εξουσίας εκείνη τη φλογισμένη νύχτα της 25ης προς την 26η Οκτώβρη του

Στα χνάρια του φλογισμένου Οκτώβρη

την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Την κοσμοϊστορική νίκη διαδέχτηκε μια κοσμοϊστορική ήττα. Κι επειδή η ήττα επήλθε χρονικά αργότερα από τη νίκη κι επειδή η ήττα προσφέρει το μονοτώλιο της προπαγάνδας στους αλαζόνες νικητές του παγκόσμιου καπιταλισμού, είναι αυτή που στοιχειώνει την κοινωνική συνείδηση κι έχει τη δική της συνεισφορά στις αδρανειακές καταστάσεις που παρατηρούνται στους κατόπιν του παρατηρώντας την εκμετάλλευση ανθρώπου που έχει αποκαθάρισε την επικαιρότητά του και το παρουσιάζουν σαν ένα ιστορικό συμβάν, όπως παρουσιάζουν τη νίκη του Αλέξανδρου του Μακεδόνα επί των Περσών στην Ισσό ή την ήττα του Ναπολέοντα Βοναπάρτη στο Βατερλό.

Είναι καθήκον μας να αποκαθάρισε τον Οκτώβρη απ' όλη αυτή τη σαβουρά που σωρεύουν πάνω του, να αναδείξουμε την επαναστατική ψυχή του, να καταδείξουμε την επικαιρότητα των μηνυμάτων του και να τον τοποθετήσουμε εκεί που του ανήκει. Οχι σε κάποιο αρχανισμένο ιστορικό μουσείο, αλλά στις προθήκες των ογώνων του σήμερα, των αναζητήσεων του σήμερα, της προσπάθειας να ξαναπεθεί η κοινωνική απελευθέρωση, η κατάργηση του συστήματος της μισθωτής στλαβίσως αως αίτημα του ίδιου του προλεταριάτου και όχι ως αίτημα μόνο κάποιων επαναστατικών μειοψηφιών.

Ποιο είναι το πυρηνικό μήνυμα του Οκτώβρη; Είναι ιδιαίτερα δύσκολο και παρακινδυνεύοντα να ιεραρχήσεις τα διδάγματα από ένα τόσο σύνθετο ιστορικό

**■ Τεράστιο
έλλειμμα, λόγω
Ολυμπιάδας**

ΥΠΕΡΤΡΙΠΛΑΣΙΟ είναι το έλλειμμα που καταγράφει ο κρατικός προϋπολογισμός στο πρώτο εννιάμηνο του 2003 σε σχέση με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2002. Τα 6,5 δισ. ευρώ έφτασε το έλλειμμα, σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών, ενώ πέρσι το εννιάμηνο ήταν 1,8 δισ. ευρώ.

Από πού προκύπτει αυτό το έλλειμμα; Δεν θα έπρεπε κανονικά, αν ίσχει ο κυβερνητικός κομπασμός για «ισχυρή Ελλάδα», να έχουμε μείωση του έλλειμματος, δεδομένου ότι επίσημα το ΑΕΠ αυξάνεται με ρυθμό 4% σε ετήσια βάση; Περιττό να πούμε, βέβαια, ότι το έλλειμμα δεν αυξάνεται επειδή το κράτος ακολούθησε γενναιόδωρη μισθολογική και συνταξιοδοτική πολιτική ή επειδή αυξήθηκαν υπέρογκα οι δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια. Εκεί επικρατεί σκληρή λιτότητα, όπως γνωρίζουμε όλοι. Ακόμα και κρατικοί φορείς και υπουργοί παραπονούνται για περικοπές δαπανών στον τομέα ευθύνης τους. Από πού λοιπόν προκύπτει αυτή η υπέρογκη αύξηση του έλλειμματος;

Δύο είναι οι βασικοί παράγοντες. Πρώτο οι μεγάλες φοροαπολλαγές προς το κεφάλαιο που έχουν θεσπιστεί τα τελευταία χρόνια, που έχουν σαν αποτέλεσμα τη μείωση των δημόσιων εσόδων. Δεύτερο, η Ολυμπιάδα που αποτελεί μια συνεχή πηγή έλλειμμάτων, καθώς τα ίδια τα έργα κοστίζουν πολλά και δεν αποδίδουν τίποτα, ενώ ο χορός των υπερβάσεων γίνεται ολοένα και πιο ζωηρός, με αποτέλεσμα να προκύπτουν συνεχώς «μαύρες τρύπες». Οι εργολάβοι ξέρουν ότι έχουν στο χέρι το κράτος και φυσικά εθνικές ευαισθησίες δεν έχουν.

Το μεγαλύτερο προστοτό της αύξησης του ΑΕΠ προέρχεται από την κατασκευή έργων υποδομής και έργων που συνδέονται με την Ολυμπιάδα. Δεν προέρχονται από αύξηση της παραγωγής του καπιταλιστικού τομέα, που θα επέφερε και κάποια αύξηση στα φορολογικά έσοδα. Τα επόμενα χρόνια τα πράγματα θα είναι ακόμα χειρότερα, καθώς ο ρυθμός ανάπτυξης θα καμφθεί και οι δαπάνες για τοκρηεολύσια θα τρέχουν. Η «μαύρη τρύπα» της Ολυμπιάδας κατάπιε ακόμα και τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις, με αποτέλεσμα να μη μειωθεί καθόλου το δημόσιο χρέος και η εξυπέρτησή του να φαντάζει ως μια μεγάλη απειλή για τη δημοσιονομική ισορροπία των επόμενων χρόνων. Η κυβέρνηση, βέβαια, δεν προβληματίζεται ιδιαίτερα. Οχι επειδή ξέρει πως θα χάσει τις εκλογές, αλλά επειδή η θεραπεία είναι γνωστή. Είναι η θεραπεία-σοκ της σκληρής λιτότητας.

■ Σε κίνδυνο η ζωή τους από την απεργία πείνας

Λευτεριά στους 7 της Θεσσαλονίκης

Σε άμεσο κίνδυνο βρίσκεται η ζωή των πέντε απεργών πείνας στις φυλακές Διαβατών της Θεσσαλονίκης (ως γνωστόν, οι άλλοι 2 από τους 7 συνολικά προφυλακισθέντες κρατούνται στις φυλακές Αυλάνων). Ο Σύρος Σουλεϊμάν Νιακιντούκ (Κάστρο) έφτασε ήδη τις 48 μέρες απεργίας πείνας, ο Ισπανός Μαρτίνες και Πέρες και ο Αγγλός Τσάπμαν τις 34 και ο Τσίτσας τις 31.

Ο Κάρλος Μαρτίνες μεταφέρθηκε το βράδυ της περασμένης Δευτέρας σε Κέντρο Υγείας όπου οι γιατροί διαπίστωσαν ότι έπρεπε να μεταφερθεί σε νοσοκομείο. Αφού τον ξαναπήγαν στις φυλακές τον μετέφεραν σε ένα και ύστερα σε άλλο νοσοκομείο κάτω από προκλητικά μέτρα ασφαλείας. Πάνω από 40 μπάτσοι τον συνόδευαν (!), ενώ όπως καπήγγειλε η συνήγορός του, ήταν δεμένος πι-

σθάγκωνα σε μια καρέκλα και οι μπάτσοι τον έβριζαν, τον έφτυναν και τον κλοτσούσαν δηλητικά.

Σημειώνουμε ότι από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης έχει απορριφθεί και η δεύτερη αίτηση αποφυλάκισης που έχουν καταθέσει, με το ίδιο προκλητικό σκεπτικό. Είναι φανερό ότι το κράτος ακολουθεί μια καθαρά εκδικητική στάση. Μια στάση που έχει σαν σκοπό όχι

μόνο να εξοντώσει τους συγκεκριμένους κρατούμενους, αλλά να στελει ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε όσους αντιστέκονται.

Στην περίπτωση αυτή τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Είναι γνωστό πώς χαλκεύπτκαν οι καπηγορίες σε βάρος των 7 (η τηλεοπτική εικόνα με τους μπάτσους να ακραφούν το σακίδιο από έναν από τους συλληφθέντες και να του περνούν στον ώμο άλλο σακίδιο γεμά-

το μολότοφ δεν αφήνει περιθώριο αμφιβολίας).

Χρέος όλων είναι να πυκνώσουμε το κίνημα αλληλεγγύης. Να παίρνουμε μέρος στις εκδηλώσεις που γίνονται. Μόνο έτσι θα στηριχτεί ο αγώνας που δίνουν οι διάστις οι πολιτικοί κρατούμενοι με τη μηματική την υγεία τους και τη ζωή τους.

■ Νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο στο Δημόσιο

Αυξήσεις-κοροϊδία δίνει η κυβέρνηση

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ καταθέτοντας αυτή τη βδομάδα το νομοσχέδιο για τις «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ...» γράφει στα παλιά της τα παπούτσια την απαίτηση των εκαποντάδων χιλιάδων απεργών δημόσιων υπαλλήλων (εκπαιδευτικών, εργατοϋπάλληλων στους ΟΤΑ, στα νοσοκομεία κλπ.) για ουσιαστικές αυξήσεις που να καλύπτουν και τις απώλειες εισοδήματος των προηγούμενων χρόνων και για κατάργηση της επιδοματικής πολιτικής και αποτά με τις αυξήσεις-κοροϊδία που θα δοθούν από την 1η Γενάρη του 2004 με το νέο ενιαίο μισθολόγιο-φτωχολόγιο.

Οι αυξήσεις που θα δοθούν με το νέο φτωχολόγιο για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους, εκτός των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και των υγειονομικών, θα κινηθούν από 3,9% έως 6,4% ανάλογα με τις γραμματικές γνώσεις και τα χρόνια υπηρεσίας.

Στους εκπαιδευτικούς η αύξηση θα είναι γύρω στο 10,2%, λόγω αύξησης του επιδόματος εξαδικωτικής απασχόλησης, ενώ στους υγειονομικούς η αύξηση θα είναι 7,4%, λόγω αύξησης του νοσοκομειακού επιδόματος κατά 28 ευρώ. Τα ποσά αυτά δεν είναι καθαρά αλλά υπόκεινται σε κράτηση 5%. Οι εκπαιδευτικοί και υγειονομικοί είναι από τις αισθητότερες κατηγορίες στην αύξηση των δημόσιων υπαλλήλων, που το 2002 ήταν 417.000.

Η κυβέρνηση και οι κολαούζοι της αποσιωπούν το γεγονός ότι με τις αυξήσεις αυτές πάει να καλύψει τον πλημμωρισμό και το ρυθμό του 2003 και όχι μόνο. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί με τις κρατήσεις των 18,58 ευρώ που έβαλε σ' όλους τους δημόσιους υπαλλήλους, που το 2002 ήταν

επαρχεί και το ΜΤΠΥ (Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων) ουσιαστικά πήρε πίσω την αύξηση του 2003. Γιατί με νομοσχέδιο που πρωθεί ο υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα επιβληθεί στους δημόσιους υπαλλήλους επιπλέον κράτηση 14 ευρώ το μήνα από την 1η Γενάρη του 2004, για το ΤΕΑΔΥ (Ταμείο Επικοινωνικής Ασφαλίσης Δημόσιων Υπαλλήλων) και το ΤΠΠΥ (Ταμείο Πρόνοιας Πολιτικών Υπαλλήλων).

Και με το νέο ενιαίο μισθολόγιο-φτωχολόγιο συνεχίζεται η επιδοματική πολιτική, μιας και στο βασικό μισθό ενσωματώνονται μόνο το χρονοεπίδομα, το επιδόματα εξομάλυνσης και ένα μέρος του κινήτρου απόδοσης, ενώ όλα τ' άλλα επιδόματα παραμένουν δραχμικά. Η ενσωμάτωση του χρονοεπίδοματος στο βασικό μισθό είναι σε βάρος των εργαζόμενων στο δημόσιο, γιατί χάνεται η πολλαπλασιαστικότητα που δίνει αυτό στις αυξήσεις του βασικού μισθού και δεν προσθέτει τίποτα στη συνταξή. Το επιδόματα εξομάλυνσης μειώνεται συνεχώς και μηδενίζεται όταν ο δημόσιος υπαλλήλος παίρνει το καταληκτικό μισθολογικό κλιμάκιο και έτσι δεν έχει καμιά επίδραση στη συνταξή. Μόνο η ενσωμάτωση τημήματος του κινήτρου απόδοσης στο βασικό μισθό θα έχει μια πολύ μικρή επίδραση στη συνταξή.

Η κυβέρνηση απόφαση για ενσωμάτωση μέρους του κινήτρου απόδοσης στο βασικό μισθό δεν είναι ούτε φιλεργατική ούτε αθώα. Εντάσσεται στο σχέδιο της για σύνδεση του μισθού με την περιβόητη παραγωγικότητα και το βαθμό. Δεν πρέπει να ξεχνάμε εδώ τις απανωτές παρεμβάσεις του υπουργού Εργασίας Δ. Ρέπτη και του αρμόδιου υφυπουργού Ρ. Σπυρόπουλου για το ότι οι συντάξεις πρέπει να υπολογίζονται με τις αποδοχές που

έλαβε ο εργαζόμενος σ' όλο τον ασφαλιστικό του βίου. Αν περάσει αυτό στην ασφαλιστική νομοθεσία, τότε τα πρόγραμμα θα είναι τραγικά όχι μόνο για τους συνταξιούχους του δημόσιου, αλλά για όλους τους συνταξιούχους.

Δεν πρέπει ακόμη να ξεχνάμε ότι το επιδόματα από την απόφαση της Κάτιας Ζήτημα είναι τραγικά όχι μόνο για τους εργαζόμενους και θέσαμε το ζήτημα ότι οι δημόσιοι υπαλλήλοι πρέπει να διεκδικήσουν το δικαίωμα να υπογράψουν συλλογικές συμβάσεις (μια γενική όλοι μαζί και κλαδικές).

Το κύριο πρόβλημα με το ενιαίο μισθολόγιο δεν είναι ότι δεν εσωματώνονται όλα τα επιδόματα στο βασικό μισθό, αλλά ότι μ' αυτό μπαίνει στη διατίμηση ο μισθός του δημόσιου υπαλλήλου και φολκιδεύεται η ταξιδική πλάτη. Φυσικά, δεν ξεχνά

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΒΙΚΕΙΟ Νο1

■ Κέλλυ Σταμούλη

Ογκόλιθος τα άλλοθι του Κωστάρη

Από την υπερασπιστική ομάδα του Γιάννη Σταμούλη, η Κέλλυ Σταμούλη αγόρευσε αποκλειστικά για των Ηρακλή Κωστάρη. Και φυσικά, ξεκίνησε με τα αιδολόντα άλλοι που ο συγκεκριμένος κατηγορύμενος παρουσίασε για τις περισσότερες πράξεις για τις οποίες τον κατηγορούν. Είπε χαρακτηριστικά:

«Είπατε, κ. Πρόεδρε, «εδώ θελουμε πλήρη πεποιθήσαρ για να καταδικάσουμε κάποιον. Εμείς δεν πρέπει να πειστούμε για την αθωάτητα, πρέπει να πεισθούμε για την ενοχή». Είπατε λοιπόν ότι δεν πρέπει να πειστείτε για την αθωάτητα, πρέπει να πειστείτε για την ενοχή. Παρόλα αυτά, κύριοι Δικαιοστές, ο εντολέας μου έκανε σημαντικά άλματα μέσα στο λίγων τετραγωνικών του, εν σχέση με την ορθή διακήρυξη του κ. Προέδρου, και απέδειξε περίτροπα μπροστά σας την πλήρη αθωάτητά του. Ήταν από τις λίγες φορές που το ενδιαφέρον εστιάστηκε στον Ηρακλή Κωστάρη. Το Δικαιοστήριο σας στη συνέχεια έδειξε έκδηλο ενδιαφέρον σε αυτούς τους αθωατικούς ισχυρισμούς του εντολέως μου. Ακριβώς αυτή η εμμονή σας σε αυτά τα στοιχεία, στα Κωστάρεια άλλοθι, καταδεικνύει ακριβώς την βαρύτητά τους και τη σημαντικότητά τους που δεν μπορεί παρά να δράσει αναπολιτικά στην διαμόρφωση της δικανικής σας κρίσης περί ενοχής του εντολέως μου.

Κύριοι Δικαστές, με απηχόλησε πάρα πολύ η έννοια της λέξεως άλλοθι. Ετσι προσέτοξα σε γουικά βιβλία γνωρίς όμως από-

Ο Γιάννης Σταμούλης ασχολήθηκε περισσότερο με μια σειρά νομικά ζητήματα, που σχετίζονται με την υπόθεση και με τους τρεις εντολείς του (Η. Κωστάρη, Κ. Καραπαύλη και Π. Σερίφη), έκεινώντας την αγόρευσή του ως εξής:

«Κύριοι Δικαστές, αντιλαμβάνομαι και το βάρος της ευθύνης που φέρει το Δικαστήριο, δικάζοντας αυτή την ευλόγως αποκληθείσα μητέρα των δικών, και βεβαίως την πολλαπλή ευθύνη την οποίαν έχει ο υπερασπιζόμενος αυτή την υπόθεση, στην προσπάθειά του να συμβάλει στην ορθή διάγνωση της όλης υποθέσεως, κυρίως όμως να συμβάλει εις την πιστοποίηση της αντοχής των θεσμών της πατρίδας μας για την εκδίκαση αυτής της υποθέσεως, μιας υποθέσεως η οποία ευλόγως συγκινεί και απασχολεί εντόνως το σύνολο της κοινωνίας μας και όχι μόνο της ελληνικής. Συνεπώς, εκείνο το οποίο πρέπει να αποδειξεί η όλη διαδικασία, από της ενάρξεως της ποινικής διόξεως μέχρι της αφετακήτου περαιασώσεως αυτής της Δίκης, είναι ακριβώς η επιβεβλημένη αντοχή των θεσμών τους οποίους έχει η ελληνική πολιτεία για να αντιμετωπίσει αυτού του ειδούς τα φαινόμενα, τα οποία όπως αντιλαμβάνεσθε, πέραν της στενά ποινικής όψεως, έχουν μία σειρά από αντανακλαστικές συνέπειες. Αντιλαμβάνεστε ότι το φαινόμενο 17Ν πρέπει να εξηγηθεί ως κοινωνικό φαινόμενο, πρέπει να εξηγηθεί ως πολιτικό φαινόμενο και βεβαίως πρέπει να αξιολογηθεί και ως ποινικώς αξιόλογη πράξη, Θα μου επιτρέψετε, επειδή έγινε πολύς λόγος και αντιλαμβάνεστε ότι είναι ένα κρίσιμο θέμα, να ασχοληθώ δι' ελάχιστον στο ζήτημα που απησχολησε το Δικαστήριο αλλά και την

κοινή γνώμη ευρύτερα και τον πολιτικό κόμιο και τους Πανεπιστημιακούς μας καθηγητές, περί του εάν η υπόθεση την οποίαν καλείσθε να διαγνώσετε φέρει τον χαρακτήρα της πολιτικής υποθέσεως, του πολιτικού εγκλήματος ή όχι.

Ακρού αναφέρθηκε στα νομικά παραδείγματα από το παρελθόν, σε σχέση με την έννοια του «πολιτικού εγκλήματος», σημειώσω: «Κύριο Δικαστάι, έχω την εντύπωσιν ότι το θέμα του χαρακτηρισμού της υπόθεσεως ως πολιτικού εγκλήματος δημιουργεί βεβαίως μία απορία στην κοινή γνώμη, εάν και κατά πόσον θα πρέπει -και από- στις υποθέσεις Γαστριανού-Μοντή και Ι.Πλάκα-Στακτόπουλου), η ενοχοποίηση κατηγορούμενου από συγκατηγορούμενο, οι παρανομίες της προδικασίας (όπως η μεταμεσονύκτια κατάθεση του Π. Σ. Σερίφη στην ανακρίτρια Μπούρη που δεν είχε καν αρμοδιότητα, δεδομένου ότι είχε αναλάβει ο Ζερβομπέακος), η παράνομη ανάκριση του Σάββα στον Ευαγγελισμό, για την οποία ση-

δυνάμενα να αμφισβητηθούν έγγραφα; Σίγουρα με αυτή την κατάθεση και με τα έγγραφα έδειξαν ότι το άλλοθι του κ. Κωστάρη είναι αικλόνητο.

Κύριοι Δικαιοτές, είναι πρόδηλο ότι η συνύπαρξη, το διδύμο ἄλλοθι και ενοχής είναι πέρα για πέρα παράδοξο. Τέτοιο διδύμο είναι σήγουρα τερατογενές διδύμο. Είτε απευθυνθείς σε αρρότη, είτε επιστήμονα, είτε σε γιατρό, είτε σε χωρικό και του τεις ότι ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος είχε ἄλλοθι, το προέβαλε χωρίς καμία ανταπόδειξη από την κατηγορώυσα αρχή ή από την αντίταλη ὄχθη και παρόλα αυτά καταδίκαστηκε, το λιγότερο που μπορείς να εισπράξεις είναι έκφραση απορίας. Η μόνη περίπτωση στην οποία μπορεί κανείς να φραντσούσε τη συνύπαρξη αυτού του τερατογενούς διδύμου είναι μόνο σε σενάριο νοσηρής φαντασίας, που σήγουρα θα επιτλοφορείτο σκάνδαλο στη Δικαιοσύνη, κάτι που η Εδρα δεν υπάρχει περίπτωση να επιτρέψει να συμβεί.

Περνώντας στην αναλυτική αντίκρουση των κατηγοριών, η Κ. Σταμούλη αναφέρθηκε και στο μάρτυρα Μπερετάνο, έναν από τους «κραγμένους» ψευδομάρτυρες αυτής της δίκης, που προανακριτικά δεν είναι εμποριστές καν, στον ανακοινώ Ζερβα-

μπεάκο δεν είπε τίποτα για τον Κωστάρη και εμφανίστηκε στο δικαστήριο για να του «αναγνωρίσει» σαν ένα από τους εκτελεστές του Μπακογιάννη (γιατί δεν υπήρχε κανένα άλλο στοιχείο για εμπλοκή του Κωστάρη στην υπόθεση). Μόνο που όπαν του ζητήθηκε να δειξει ποιος είναι ο Κωστάρης, αυτός έδειξε τον Καρατσώλη!

Αναφέρθηκε ακόμα και στα σκίτσα που έφτιαχνε τότε η Αντιτρομοκρατική, βάσει των καταθέσεων των αυτοπτών μαρτύρων, τα οποία είχαν εξαφανιστεί από τη δικογραφία και τα οποία, για την εκτέλεση Μπακογιάννη, η υπεράσπιση Κωστάρη έκανε προσπάθειες και βρήκε. Σημείωσε χαρακτηριστικά: «Πέρα από αυτό όμως, κύριοι Εφέτες, δεν σας κάνει εντύπωση ότι μέσα στον φάκελο δεν υπάρχουν τα σκίτσα που είχαν γίνει τότε από τους αυτόπτες μάρτυρες; Πού βρίσκονται όλα αυτά τα σκίτσα και που σε καμία περίπτωση δεν προσδιάζουν, δεν προσομοιάζουν στον κ. Κωστάρη, ο οποίος τότε ήταν 22 χρονών και μικροδεξίνει, όπως βλέπετε, σε σχέση με την ηλικία του πάρα πολύ, ενώ όλοι οι αυτόπτες μάρτυρες μιλάνε για ηλικίες μεταξύ 35 και 40 και το έχουν αποτυπώσει στα σκίτσα αυτά, κύριοι Εφέτες, που ουδεμία συγένεια ένουν με τους εντολές μου: Σας λεωφορεύων την παρατητική και όχι μεταξύ δικονομική αλήθεια, ο εντολές μου σας τα παρέδωσε με κάθε αξιοπρέπεια. Επιταγές, ταμειακές καταστάσεις, μισθοδοτικές καταστάσεις, εξουσιοδοτήσεις για αναλήψεις, για καταθέσεις, για πληρωμές, λογαριασμοί ΔΕΗ, ένα σφραγιδάκι με χαραγμένα επάνω τα στοιχεία του κ. Κωστάρη για εκτέλεση απλών συναλλαγών με την καθημερινότητα και όχι με την τρομοκρατία, κύριοι Εφέτες. Με τα στοιχεία αυτά ο Ηρακλής σας παραδίδει τη σκυτάλη για την επιβεβαίωση της αλήθειας, ύστερα από έναν αγώνα που του στοίχισε και του στοιχίζει την επιτή 16μηνο τώρα στέρηση της πρωταπτικής του ελευθερίας. Πιστεύει να μην υποχρεωθεί, κύριοι Δικαστές, να αποδύσθει στον αγώνα μιας δεύτερης σκυταλοδρομίας, με αγωνισθέτη το δικό σας Δικαστήριο και κριτή του το Πενταμελές και τραγικό πλέον και κατάκοπτο μαραθωνοδρόμο του ίδιου Ειναιοσιτή».

■ Γιάννης Σταμούλης

Δοκιμάζεται η αντοχή των θεσμών

τελεί επίσης μία δοκιμασία θεσμική για τους τρόπους με τους οποίους απονέμεται η δικαιοσύνη στη χώρα μας- και κατά πόσον είναι επιτετραμμένη η παρεμβολή του νομοθέτου για να πάρει τις υποθέσεις αυτές από τα Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια και να τις υπογάγει στην δικαιοδοσία του δικού σας Δικαστηρίου. Αυτή η ευαίσθησία της κοινής γνώμης -πιστεύω ότι από αυτή την ιδια ευαίσθησία εμφρερίστε και εσείς αξιότιμοι κύριοι Πρόεδροι και κύριοι Εφέτες- και συνεπώς οι κατηγορούμενοι προσέρχονται με απόλυτη εμπιστοσύνη στη δικαιοκρισία σας και δεν θέλουν καν να φέρουν τον νομοθέτη ο οποίος κατά τρόπον ανεπιτίπεπτον παρενέβη για να ρυθμίσει καθ' ον τρόπο ερήμωσε το θέμα της δικαιοδοσίας σας με το Ν. 2928. Πάντως, οφείλω να τονίσω ότι διατηρούν ένα εύλογο παράπονο οι κατηγορούμενοι και θέλω να σας το μεταφέρω, διότι είναι πολύ μεγάλη η ιστορία αυτή που λέμε, αν είναι πολιτικό ή δεν είναι πολιτικό έγκλημα. Διατηρούν ένα άλλο εύλογο παράπονο: για πιο λόγο τάχα θα πρέπει οι συγκεκριμένοι κατηγορούμενοι να δικάζονται από το δικό σας Δικαστήριο, το οποίο συνεπιστήθη καθ' ον χρόνο είχε αρχίσει ήδη η ποινική δίωξη, και ο επίσης κατηγορούμενος κοινός εγκληματίας δι' ανθρωποτοκνίαν, δε θέλω να κατονόμασω, θα υποχθεί στην δικαιοδοσία των Μικτών Ορκωτών Δικαστηρίων».

μίεώνας δηκτικά: «Μήπως θα έπρεπε το Δικαστήριό σας να αντιμετωπίσει το θέμα της νομιμότητος και του κύρους αυτών των προανακριτικών καταθέσεων; Η ταπεινή άποψη της υπερασπίσεως, αξιότιμοι κύριοι Δικαστά, είναι ότι στο πλαίσιο της δοκιμασίας των θεσμικών μας κατακτήσεων, του νομικού πολιτισμού μας, το Δικαστήριό σας στη συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να δώσει απάντηση περί του εάν δύνανται να συνεκτιμήθωνται αυτές οι προανακριτικές καταθέσεις, ανεξάρτητα από τους επιμέρους ισχυρισμούς των κατηγορουμένων οι οποίοι, επιτρέψετε στον έχοντα την τιμή να ομιλεί να σας πει ότι, δύσον αφορά παραδείγματος χάρη τον κ. Σάββα Ξερό, έχω την αίσθηση ότι το Δικαστήριό σας έχει ήδη διαγνώσει την κατάσταση της υγείας του, όταν ο κ. Διώτης ήθελε να τον εξομολογήσει και ο αξιότιμος κ. Εισαγγελέας επεσήμανε ότι ο κατηγορούμενος Σάββας αξιώνει πνευματικόν για να εξομολογηθεί. Βεβαίως, σε θητικόν, θρησκευτικόν και δογματικόν επίπεδο πιθανόν να πρέπει να εξομολογούμεθα, αλλά όπως καταλαβαίνετε στην ποινική διαδικασία εξολογογητά δεν μπορεί να είναι άργανα τα οποία δεν έχουν εκ του νόμου την αρμοδιότητα και την δικαιοδοσία να μας εξομολογούν, κ. Εισαγγελέα. Υπό αυτά τα δεδομένα, έχω την εντύπωση ότι το σύνολο της προδικασίας ενώπιον της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας υπήρξε σαφώς παράνομο και ευλαβώς η υπεράσπιση διατυπώνει το αίτημα προς το Δικαστήριόν σας να έχει την άποψη του περί του εάν νομίμως διεξήχθησαν οι προανακριτικές πράξεις από τις αστυνομικές αρχές, αν νομίμως διεξήχθησαν κι αν τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν ήσαν αξιολογητά προς συναπωγήν δικανικής πε-

ποιμήσεως του Δικαστηρίου σας».

Ιδιάτερο ενδιαφέρον είχε η αναφορά του στην ομολογία του Παύλου Σερίφη, για την οποίο σημείωσε μεταξύ άλλων: «Κύριοι Δικαστά, για τον Παύλο πρέπει να σας πω τα εξής δεδομένα: κατά την διάρκεια της

διαδικασίας ετέθη υπόψη του Δικαστηρίου σας ένα έγγραφο το οποίο παρεκάλεσα να έρθει από το Προξενείο μας στην Στουτγάρδη και το οποίο το έθεσα υπόψη του Δικαστηρίου, για να τονίσω ότι το Προξενείο εγνώρισε εις τον έχοντα την τιμή να σας ομιλεί ότι σε απάντηση ανωτέρω σχετικού -δηλαδή η επιστολή μου της 17ης Ιουλίου 2003- σε απάντηση ανωτέρου σχετικού και μετά από ενδελεχή έλεγχο των τηρουμένων αρχέων της αρχής μας σας γνωρίζουμε ότι ο εν θερμαί Ελληνας υπτικός θεώρησε το υπ' αριθμ. M 732626 διαβατήριο του στις 3/8/73 για ένα έτος και στις 29/7/74 για δύο έτη. Αυτό πρέπει να το συνδυάσω με ένα έγγραφο του Στρατολογικού Γραφείου το οποίο επίσης έθεσα υπόψη σας και εκ του οποίου προκύπτει ότι ο Σερίφης το '76 τον Αύγουστο, όταν με βάση την θεώρηση του διαβατηρίου του που ίσχυε μέχρι 29/7/74 επανήλθε στην Ελλάδα το '76, Ιούλιο με Αύγουστο, για να καταταγεί στις Ενοπλές Δυνάμεις και να κάνει την θητεία του τον Σεπτέμβριο του '76. Οταν οδηγήθηκε στην και Μπούρη ο Παύλος Σερίφης φέρεται να ομολογεί ότι τον Δεκέμβριο του '75, καθ' όν χρόνο δηλαδή ευρίσκετο εις την Γερμανία, εις την Στουτγάρδη, ήταν παρών, μετείχε στη δολοφονία του Γουέλς μαζί με άλλους συγκαταγγορουμένους του. Διερωτώματι: είναι δυνατόν το Δικαστήριο σας όταν υπάρχει αυτό το αδιάσειστο οτοιχείο που πιστοποιεί ότι το έτος 1975, τον Δεκέμβριο, ο κατηγορούμενος Παύλος Σερίφης ευρίσκετο εις την Δυτική Γερμανία μετανάστης, να του πούμε ότι ευρίσκετο και στην Ελλάδα για να δολοφονήσει τον Γουέλς και για να αποτελέσει ιδρυτικό μέλος της 17N;

Και γιατί οδηγείται σε αυτή την ομολογία ενώπιον της κας Μπουρή; Οδηγείται για έναν απλούστατο λόγο, κύριοι Δικαιοστά: πρέπει πάση θυσία να προκύψουν ενδείξεις ενοχής, διά της καταθέσεως του Παύλου Σερίφη, εις βάρος του συγγενούς του Ιωάννου Σερίφη. Τί συμβαίνει με τον Ιω-

■ Οι «αποκαλύψεις» της «Καθημερινής» για σχέσεις 17N-Στάζι-KGB

Προβοκάτσια με στόχο τον Κόκκαλη

Κουρελόχαρτα είναι τα δυο Κέγγαρα που δημοσιεύσε την περασμένη Κυριακή η «Καθημερινή», σύμφωνα με τα οποία η 17N είχε διαβρωθεί από τη Στάζι, την KGB και τη μυστική υπηρεσία του ρωσικού στρατού GRU. Ο επιδιωκόμενος στόχος δεν είναι να πληγεί η 17N, αλλά ο Κόκκαλης, δεδομένου ότι στα έγγραφα «φωτογραφίζεται» σαν επιχειρηματίας που χρηματοδοτούσε τη 17N. Είναι γνωστός ο καυγάς Αλαφρούζου-Κόκκαλη και οι συνεχείς εμπλοκές τους που έχουν φτάσει και μέχρι τα δικαστήρια. Μάλιστα, η δημοσιογράφος Αρ. Μπουγάτου που υπογράφει και αυτό το ρεπορτάριο είναι η ειδική... κοκκαλολόγος της «Καθημερινής».

Αυτή τη φορά, όμως, απέφυγαν να αναφέρουν το όνομα του Κόκκαλη, για να μην τους τραβήξει πάλι καμιά μήνυση και τους καταδίκασε, όπως έχει γίνει άλλες φορές.

Η ιστορία με τα αρχεία της Στάζι είναι παλιά. Τα έχει απαξιώσει ακόμα και το γερμανικό συνταγματικό δικαστήριο που έχει αποφανθεί ότι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε δικαστήρια. Μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε πώς κατασκευάζονται τέτοια έγγραφα, αλλά ποτέ δεν θα μπορέσουμε να μάθουμε τη σκοπιμότητα που έχει ένας πράκτορας ή μια υπηρεσία, ακόμα και στις περιπτώσεις εγγράφων που είναι αληθινά. Αν

η 17N τα έπαιρνε από τον Κόκκαλη ή τη Στάζι, δεν θα είχε ανάγκη να πραγματοποιεί απαλλοτριώσεις σε τράπεζες για να στρίξει οικονομικά τη δράση της.

Γύρω από τα συγκεκριμένα έγγραφα υπάρχει έντονο παρασκήνιο. Τα έχουν στα χέρια τους εδώ και τουλάχιστον ένα πεντάμηνο και δεν προέρχονται από ελληνικές μυστικές υπηρεσίες, αλλά από επιχειρηματικούς παράγοντες, ανταγωνιστές του Κόκκαλη, οι οποίοι προφανώς τα έχουν αγοράσει (το παρασκήνιο λέει ότι ο Βαρδινογιάννης τα απέρριψε ως γελοία). Το δημοσιογραφικό επιπέδει της «Καθημερινής» ήταν διχασμένο και

όλο αυτό το διάστημα κυριαρχούσε η άποψη της μη δημοσίευσής τους. Τελικά, όμως, επικράτησε η άλλη άποψη και δημοσιεύτηκαν, μολονότι το ζήτημα «παιζόταν» τουλάχιστον μέχρι την παραμονή της δημοσίευσης (εμείς γνωρίζαμε από την Παρασκευή γ' αυτή την ιστορία και τον καυγά που γινόταν στην «Καθημερινή»). Δεν είναι τυχαίο ότι δεν δόθηκε καμιά συνέχεια ακόμα και από αντικοκκαλικά έντυπα, όπως π.χ. η «Ελευθεροτυπία».

Δόθηκε, όμως, συνέχεια από το έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού. Ο εισαγγελέας Λαμπρου, χωρίς να έχει συναίσθηση ότι έτσι πλήττει ακόμα και

κές υπηρεσίες. Για τον Διώτη που θα πάρει παράσημο από το FBI δεν είπατε, κύριε Λάμπρου. Μήπως θα πάρετε κι εσείς;

Στους δημοσιογράφους που τον ρώτησαν σχετικά και χωρίς φυσικά να γνωρίζει το παρασκήνιο, ο Δ. Κουφοντίνας είπε τα εξής:

«Περσινά ξινά σταφύλια, ξαναζεσταμένη σούπα. Εδώ γίνεται ένας λυσσαλέος πόλεμος επιχειρηματικών συμφερόντων. Μέσα σ' αυτό είναι και αυτά τα σενάρια. Εχει αποδειχθεί ότι η 17N δεν είχε ποτέ σχέσεις με μυστικές υπηρεσίες, αντίθετα με μερικούς από αυτούς τους κυρίους που είχαν σχέση. Για μένα δεν είναι αυτό ειδηση. Ειδηση είναι ότι έρχεται ο επικεφαλής του FBI να παρασημοφορήσει Διώτη, Νασιάκο και Σύρο για τις υπηρεσίες τους. Οπως κάποτε έλεγαν στον Βαν Φλίτ «στρατηγές ιδιού ο στρατός σου», τώρα λένε «ιδιού η αστυνομία σου».

■ Παναγιώτης Ρουμελιώτης

Θύμα της τρομούστερίας ο Παπαναστασίου

Στη γραμμή που από την πρώτη στιγμή έχει χαράξει ο εντολέας του Νίκος Παπαναστασίου κινήθηκε ο συνήγορος του Παναγιώτης Ρουμελιώτης. Το στήμα της αγρέσυσης του το έδωσε από την αρχή, απευθύνομενος προς το δικαστήριο με τα παρακάτω λόγια:

«Αξιότιμοι κύριοι Δικαστές και αξιότιμοι κύριοι Εισαγγελείς, τονίστηκε πολύ σ' αυτή τη δίκη απ' όλες τις πλευρές, και από την πλευρά της Πολιτικής Αγωγής αλλά και από την πλευρά της Υπεράσπισης, η ιστορικότητα αυτής της Δίκης στα πλαίσια της ανάγκης και της προσπάθειας την οποία κάνει ειδικά η Υπεράσπιση για να ορισθεί σε κάποιες ευθύνες δικές σας, που έχουν σχέση με την έκδοση αυτής της απόφασης. Προσπαθεί δηλαδή η Υπεράσπιση και η Πολιτική Αγωγή ακόμα, στα πλαίσια της υπενθύμισης σε αάση της ιστορικότητας αυτής της δίκης και του τί συνεπάγεται η απόφαση αυτή, την οποία θα εκδώσετε εσείς σε σχέση με αυτή τη Δίκη, να ενδυναμώσει αν θελετε το αίσθημα ευθύνης, ούτως ώστε να έχουμε μια δίκαιη Δίκη, μια απόφαση αποδεκτή όχι μόνο από ένα μέρος του ελληνικού λαού αλλά από ολόκληρο τον ελληνικό λόγο, ένα μέρος που πιστεύουμε στην έννοια της δικαιοσύνης. Εγώ θα δώσω ένα όλο από την έκδοση αυτής της ευθύνης. Εγώ δεν θα αναφερθώ στην ιστορικότητα της Δίκης αυτής, διότι γιατί η ιστορικότητα αυτή δεν υπάρχει, αλλά αφενός μεν γιατί γνωρίζω ότι την έφερε πάρα πολύ καλά, την έχετε ενοτεριστεί, αφέτερου όμως θέλω να δώσω μια διαφορετική, μια πιο ανθρώπινη διάσταση στο θέμα της παρούσας Δίκης.

Κύριοι Δικαστές, έχετε μπροστά σας να δικάσετε 19 συγκεκριμένους εξατομικευμένους ανθρώπους, 19 ανθρώπους οι οποίοι εμπλέκονται στην ιστορία που λέγεται Οργάνωση 17N. Εμπλέκονται από πλευράς κατηγορητηρίου, πολλοί όμως από αυτούς θεωρούν ότι δεν εμπλέκονται και δεν έχουν καμία σχέση με την Οργάνωση 17N. Εκείνοι λοιπόν που θα ήθελαν και θα παρακαλούσαν το Δικαστήριο σας και εκείνοι που θελων να κατευθύνων τη σκέψη του Δικαστηρίου σας, είναι ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει μια ομιδοποίηση των κατηγορουμένων ως προς το θέμα αυτό. Δεν δικάζετε αυτή τη στιγμή τη 17N, δικάζετε 19 συγκεκριμένους ανθρώπους οι οποίοι άνθρωποι έχουν εναποθέσει σε εσάς τις ελ-

πιδες, τις προσδοκίες τους, τη δυνατότητα που έχουν στην πρόσβαση σε μια ελεύθερη ζωή, τη δυνατότητα που έχουν στην ελευθερία και την αγάπη που έχουν για αυτήν. Θα πρέπει λοιπόν αυτούς τους ανθρώπους να τους εξετάσετε συγκεκριμένα, να σκύψετε πάνω σε αυτούς, να αφούγκραστείτε αυτούς, τον κάθε έναν σε σχέση με την περίπτωσή του. Αν κάνετε το λάθος, που για μένα είναι λάθος, να τους θεωρήσετε όλους εξαρχής, αριστούς, επειδή ήρθαν με ένα συγκεκριμένο κατηγορητήριο εδώ ενώπιον σας, αν κάνετε το λάθος να τους θεωρήσετε όλους σαν μέλη της 17N, αν ανθρώπους οι οποίοι δικάζονται γι' αυτή την Οργάνωση αλλά θα κατανεμηθούν κάποιες ευθύνες ανάλογα με το μέτρο της συμμετοχής τους σ' αυτή την Οργάνωση, τότε θα έχετε κάνει λάθος. Τότε θα έχετε απομακρυνθεί από το στόχο. Θα πρέπει να τους δείτε σαν ανθρώπους οι οποίοι έρχονται εδώ ανεξάρτητα ο καθένας για να σας πουν τους λόγους για τους οποίους φέρονται εδώ κατηγορούμενοι και να προσπαθήσουν να αποσείσουν αυτές τις κατηγορίες για τις οποίες είναι εδώ.

Δυστυχώς η πολιτεία τους επεφύλαξε δυσάρεστες θα έλεγα εκπλήξεις, τους επεφύλαξε κάποιες εκπλήξεις οι οποίες δεν έχουν να κάνουν με το μέχρι τότε θεοφετόμενο δίκαιο. Δυστυχώς η πολιτεία τους ανάγκασε να αποστούν από τον φυσικό τους δικαστή, τους συμπειριφέρθηκε και η πολιτεία ομαδοποιήμενά, τους ανάγκασε να απομακρυνθούν από τον φυσικό τους δικαστή, τους ανάγκασε να έρθουν σε ένα Δικαστήριο το οποίο βγήκε με μια κλήρωση και με έναν τρόπο ο οποίος πράγματι έγινε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής, δηλαδή στις 24/12/2002, την εποχή που αν θυμάματα καλά είχε βγει το βούλευμα και δεν είχε κοινοποιηθεί ή δεν είχε βγει οι αποφάσεις της δικαστήριου της Οργάνωσης 17N και να αφούγκραστείτε αυτούς τους συγκεκριμένους ανθρώπους, να δείτε καταρχήν, ήταν; Και δεύτερον, εάν κάποιοι απ' αυτούς ήταν, αυτοί οι οποίοι παραδέχονται εδώ ενώπιον σας ότι ήταν, να δείτε ποιοι είναι το μέτρο της ευθύνης τους σε σχέση με τη συμμετοχή τους σε αυτή την Οργάνωση η οποία λέγεται 17N.

Ενας απ' αυτούς τη φωνή του οποίου μεταφέρω και ο οποίος έχει αυτές τις απαιτήσεις από εσάς και βιώνει αυτή την ελπίδα από σας, είναι ο Νίκος Παπαναστασίου του οποίον όπως γνωρίζετε εκπροσωπώ εδώ και 8 μήνες σε αυτή την αίθουσα και πολύ περισσότερο από την αρχή που συνελήφθη. Είναι ένας ανθρωπός ο οποίος είχε μια απαλόντευτη πορεία. Είναι εκείνος ο οποίος ποτέ βέβαια δεν είπε ότι βιώνει την αλληλοκατανόηση και να οστέα μεταφέρθονται. Περίμενε τους φυσικούς του δικαστές, περίμενε να έρθει στην αίθουσα αυτή να τα πει όλα αυτά, περίμενε εκεί που θα πρέπει να μιλήσει.

Και ίρθε η ώρα αυτή τη στιγμή να μιλήσει. Μιλήσε και κατά την απολογία του, μιλήσε και κατά τη διάρκεια της ακροατικής διαδικασίας, θέλει όμως να σας πείσει γιατί είναι σίγουρος ότι αυτά που θελει να εκφραστούν από εσάς είναι λαθούρια. Περίμενε να οικούνται και εκείνοι να την ακούσουν και να την αποδέχονται, περίμενε να την ακούσουν και να την αποδέχονται, περίμενε να την ακούσουν και να την αποδέχονται, περίμενε να την α

Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

επηρεαστείτε από την πίεση αυτή η οποία υφίσταται, περιμένει να μην επηρεαστείτε από τα αποτελέσματα που μπορεί μια τέτοια Δίκη να έχει στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική ζώνη της χώρας μας. Περιμένει από σας να τον κρίνετε με βάση το δικαιοϊκό μας σύστημα με το θεμιτικό πλαίσιο του οποίο υπάρχει και με τους κανόνες της Ποινικής Δικονομίας η οποία υφίσταται σήμερα.

Πολλές φορές χαρακτηρίζεται από τον Τύπο ως ακόμα και υπαρχηγός της Οργάνωσης αυτής, χωρίς να βγαίνει από πουθενά αυτό. Ήταν μια άποψη η οποία εκφράζοταν μέσα από κάποιες υπόδειξες διαδρομές, μέσα από κάποια ΜΜΕ τα οποία πιθανόν, έχοντας κάποιες επιδιώξεις, κάποιους δικούς τους σκοπούς, θέλοντας να πετύχουν τη δικαίωση. Διότι μέσα από αυτή την ιστορία κύριοι Δικαστές, μην ξέναμε, πάρα πολλοί άνθρωποι προσπάθησαν να αναρριχθούν, πάρα πολλοί άνθρωποι προσπάθησαν να γίνουν γνωστοί, οι γνωστοί γνωστότεροι και πάντα λέγονται. Αυτοί λοιπόν καπτηλεύτηκαν κάποιους ανθρώπους οι οποίοι περίμεναν, διότι θεωρούσαν ότι πρέπει να ακουστούν από εσάς, από τον φυσικό τους δικαστή. Αυτά λοιπόν είναι εκείνα τα οποία θελει να σας πει ο Νίκος Παπαναστασίου και θελει να τον ακούσετε για να αντιληφθείτε, αν δεν έχετε αντιληφθεί, ότι καμία σχέση δεν έχει με τα βαρύτατα αδικήματα αυτά για τα οποία κατηγορείται.

Θα σας έλεγα ότι ελέχθη και κάτι ακόμα πολλές φορές στον Τύπο για τον συγκεκριμένο κατηγορούμενο. Ελέχθη η άποψη ότι είναι ο μυστηριώδης. Είναι ο μυστηριώδης, πράγματι, διότι δεν υπήρξε ποτέ στην Οργάνωση και γιατί κανές δεν τον ξέρει. Δεν τον ξέρει κανές από την Οργάνωση και για αυτό είναι μυστηριώδης. Φανταστείτε έναν άνθρωπο ο οποίος φέρεται σήμερα να είναι στην Οργάνωση ιδρυτικό μέσο, με μια ρήση του βουλεύματος η οποία δεν στηρίζεται πουθενά, θα πούμε ότι παραπέρα γ' αυτό. Θεωρείται ιδρυτικό μέλος της 17Ν και παρόλα αυτά θεωρείται ότι παρέμεινε στη 17Ν μέχρι την ημέρα της συλλήψεώς του, τον Ιούλιο του 2002 και παρόλα αυτά, δεν τον ξέρει κανές!

Στη συνέχεια, ο Π. Ρουμελιώτης αναφέρθηκε εξαντλητικά σε όλες τις κατηγορίες που αποδύονται στον Ν. Παπαναστασίου, ξετίναξε με επιχειρήματα κάθε στοιχείο του βουλεύματος και απέδειξε πειστικά ότι πρόκειται για μια κατασκευή που υπηρετεί τις συγκεκριμένες σκοπούμπτες. Αγόρευσε επί μια ολόκληρη μέρα και ξετίναξε τα πάντα, χωρίς να παραλείψει να αναφερθεί και πάλι με νομικά επιχειρήματα στις ενοτάσεις που είχαν τεθεί από την υπεράσπιση στην αρχή της δίκης και στις λαθεμένες αποφάσεις που πήρε το δικαστήριο. Εκλεισε την αγόρευσή του ως εξής:

«Τελειώνοντας, θα ήθελα να σας πω και κάτι ακόμα κ. Δικαστές, τελειώνοντας προματικά, ότι έχει εμπιστοσύνη ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος στην ελληνική δικαιοσύνη. Γνωρίζει τι σημαίνει διάκριση των εξουσιών. Ξέρει ότι εσείς δεν θα ήσαστε εκείνοι ποτέ, οι οποίοι θα λάβετε υπόψη σας πέρα από την κρίση σας τίποτα άλλο, ούτε όλες αυτές τις παρανέσεις. Θα έλεγα ότι έχει εμπιστοσύνη, ξέρει ότι η δικαιοστική εξουσία είναι εκείνη η οποία πράγματι οριοθετήθηκε για να θεσει έναν φραγμό στην εκτελεστική εξουσία. Εσείς βοηθάτε τον πολίτη στην αυθαιρεσία της εκτελεστικής εξουσίας. Ξέρει ότι η εκτελεστική εξουσία έλαβε διάφορα σε βάρος του, ελέχθησαν διάφορα πράγματα, γιατί τον πήρε κι αυτόν η μπάλα μαζί με όλους τους άλλους που πήρε η μπάλα. Πιστεύει στην εθνική ανεξαρτησία, πιστεύει ότι δεν μπορεί να επαναληφθεί εκείνο το αλήστου μνήμης "αυτός είναι ο στρατός σας" και να λεχθεί ότι "αυτή είναι η δικαιοσύνη σας". Έχει πολλή εμπιστοσύνη σε σας και περιμένει πράγματι, όπως περιμένω κι εγώ, όπως περιμένει και ένα μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού, πραγματικά να εφαρμόσετε τις ρήσεις σας για δίκαια κρίση στον συγκεκριμένο κατηγορούμενο. Σας ευχαριστώ πολύ».

Νέο κρούσμα τύπου Kou-Κλουξ-Κλαν

Στο ντούκου κοντεύει να περάσει το νέο κρούσμα ρατσιστικής βίας, κατά το πρότυπο της Kou-Κλουξ-Κλαν, που συνέβη στην περιφέρεια του Πειραιά. Ενας οδηγός, παραβιάζοντας μονόδρομο, χτύπησε με το αυτοκίνητό του έφυγαν ανενόχλητοι, ενώ η Αστυνομία έφτασε με μισή ώρα μετά. Ο ιδιοκτήτης του καταστήματος κατά-

αφήνοντάς τον αιμόφυρτο. Κατέληξαν σε μογαζί στα Καμίνια, ο ιδιοκτήτης του οποίου είναι Πακιστανός. Εκαναν το μαγαζί λαμπτύγαλο, χτύπησαν τον ιδιοκτήτη και έφυγαν ανενόχλητοι, ενώ η Αστυνομία έφτασε με μισή ώρα μετά. Οι ασθενείς της περιπτώσης που της πρέπει.

φέρε να συγκρατήσει τον αριθμό μιας μηχανής και τον έδωσε στους μπάτσους. Δεν είμαστε, όμως, καθόλου σύγουροι ότι θα συλληφθεί ολόκληρη η συμμορία και ότι θα έχει την ποινική αντιμετώπιση που της πρέπει. Ξέρουμε πως ενεργούν οι μπάτσοι σ' αυτές τις περιπτώσεις

και πόσο αλληλέγγυοι αισθάνονται απέναντι σ' αυτά τα ρατσιστικά καθόρματα. Άλλωστε, αυτού του είδους η συμπεριφορά είναι καθημερινά παρούσα στα αστυνομικά τμήματα όπου κρατούνται αλλοδαποί.

Όμως το πρόβλημα δεν είναι αστυνομικού καθοριστικού τύπου. Με ένα κοινωνικό φαινόμενο έχουμε να κάνουμε. Με ένα φαινόμενο που αποδεικνύει για πολλοστή φορά ότι η κοινωνία μας όχι μόνο εγκυμονεί το αυγό του φιδιού, αλλά ότι έχει ήδη γεννήσει τα πρώτα φιδιάκια.

Θύμα του συστήματος η Ρουμπίνη Σταθέα

Mολονότι κρατάει τις αποστάσεις μου και χτυπάει μια στο καρφί και μια στο πέταλο, το πόρισμα του επιθεωρητή του υπουργείου Οικονομίας Γ. Αγιασοφίτη περιγράφει μια κατάσταση από την οποία προκύπτει σαφώς ποιοι είναι εκείνοι που έσπρωξαν την Ρουμπίνη Σταθέα στην αυτοκτονία.

Ο Αγιασοφίτης διαπιστώνει ότι «υπάρχουν αντικρούμενες απόψεις για την εφαρμογή του ν. 2971/2001 μεταξύ των εμπλεκόμενών υπηρεσιών, άλλα και υπαλλήλων της ίδιας ακόμα υπηρεσίας και αποφάσεις του ΣΤΕ που δημιουρ-

γούν ερμηνευτικά προβλήματα περί της εφαρμοστέας διατάξεως». Οτι υπάρχουν παραλείψεις των κρατικών υπηρεσιών από το 1961 μέχρι σήμερα και ότι πρέπει να αναζητηθούν πειθαρχικές ευθύνες για το ότι αφέθηκαν οι κτηματικές υπηρεσίες χωρίς το αναγκαίο προσωπικό.

Ολα αυτά επιβεβαιώνουν την εκτίμηση ότι η Ρ. Σταθέα, στέλεχος του ΠΑΣΟΚ όπως και ο σύζυγός της με τις πολιτικές φιλοδοξίες, δεν ενεργούσε ποτέ μόνη της, άλλα σε συνενόηση με εκείνους που παρέστησαν «παράγοντα πολιτική». Τις δι-

κές τους υποδείξεις υλοποιούσε, μέχρι που κάποια στηγμή την άδειασαν και την πέταξαν σαν στυμμένη λεμονόκουπα, οδηγώντας την στην αυτοκτονία. Ποιος υπάλληλος και μάλιστα Πασόκος θα ενεργούσε ποτέ ερήμην των πολιτικών του προϊσταμένων, για τόσο σοβαρά ζητήματα που παίζονταν «χοντρά» συμφέροντα; Οι πολιτικοί προϊστάμενοι φρόντισαν απλά να φτιάξουν ένα τόσο ασαφές νομικό καθεστώς, για να μπορούν να το 'χουν δίπορτο και να ρίχνουν μετά την ευθύνη στους ταλαίπωρους σαν τη Σταθέα.

■ Μαρίνα και Μάριος Δαλιάνης

Ευγενή τα κίνητρα των μελών της 17Ν

Mπορεί ο Σωτήρης Κονδύλης να εμφάνισε στο δικαστήριο το οικτρό πρόσωπο του μετανομένου που στέκεται στο πλευρό του κράτους και συνεργάζεται μαζί του, όμως οι συνήγοροί του δεν δέχτηκαν να τον αικονούθησουν σ' αυτό το δρόμο. Χωρίς να παραβλέψουν την αναγκαία νομική υπηρεσία του πελάτη τους, η Μαρίνα και ο Μάριος Δαλιάνης κινήθηκαν στο γενικότερο πολιτικό πλαίσιο που ακολούθησε η πλειοψηφία των υπηρεσιών του Κονδύλη, που τον οδήγησε κάποια στηγμή στην αποκλειστική απόσταση της προκρίσης και τα άστα είπαν οι κατηγορούμενοι που αποδέχονται τη συμμετοχή τους, νομίζω ότι αυτό που προέκυψε είναι ότι η Οργάνωση αυτή ήταν μια πολιτική Οργάνωση που εντάσσεται στο χώρο της άκρας Αριστεράς, είχε πολιτικούς στόχους, αριστερό πολιτικό λόγο και πολιτική στρατηγική. Και βέβαια είχε οργανωμένη δράση γιατί πολιτική δράση από έναν δεν μπορεί να νοηθεί... Διευκρινίζω ότι η κρίση για τον πολιτικό ή μη χαρακτήρα μίας πράξης δεν της δίνει κανένα ηθικό έρεισμα, δεν περιέχει θημένες αξιολογήσεις, είναι μια κρίση αντικειμενική για τον χαρακτήρα της πράξης. Γιατί όμως αυτή η τόση ρηματική άρνηση του προφανούς το οποίο τελικά στερείται και κάθε ηθικής αξιολόγησης, δεν έχει και τόση σημασία; Νομίζω ότι η τόση έντονη άρνηση του πολιτικού χαρακτήρα της Οργάνωσης 17Ν και η κατάφαση, θα δίνει κανένα ηθικό έρεισμα, εντάσσεται γενικά στην ευρύτερη προστασία της δικαιολόγησης ως μη ταπεινά. Ηδη οι όροι "ένταξη", "συμμετοχή" και "αποχώρηση" νομίζω ότι φάνηκε και από τη διαδικασία από την οποία προέκυψε η επιλογή της στην αποφάσιση της πράξης, είχαν την αναγκαιότητα τους μεταξύ της σημασίας της πράξης και της σημασίας της

ΚΟΝΤΡΑ

Αγωνιστικά παραλειπόμενα μιας απεργιακής συγκέντρωσης

Απ' αφορμή την πορεία των εκπαιδευτικών στις 3 του Νοέμβρη, πρώτη ημέρα της 48ωρης απεργίας τους, και το σπάσιμο της απαγόρευσης προσέγγισης στο υπουργείο Παιδείας από μερίδα τους, με τα καθιερωμένα σπρωξίματα με τις δυνάμεις καταστολής, ακούστηκαν πολλά.

Κατ' αρχήν πήρε φωτιά η πιο μαύρη μερίδα των πληρωμένων καλαμαράδων των ΜΜΕ εκφράζοντας από τη λεπταραθύρων βαθιά αγανάκτηση που οι εκπαιδευτικοί παραβίασαν αυτό που οι ίδιοι οφείλουν να διδάσκουν στη νεολαία, την υποταγή στην αστική νομιμότητα. Με δυο λόγια έκαναν καθαρό πολύ απλά το ρόλο του σχολείου και του δάσκαλου στον καπ-

ταλισμό, κάτι που εντέχνως κρύβεται, ιδιαίτερα από τους σοσιαλητές κυβερνώντες και τους παιδιαγωγικίζοντες βοηθούς και εντεταλμένους τους στους διάφορους μηχανισμούς του υπουργείου Παιδείας.

Επειτα απέδειξαν πόσο βαθιά ενοχλείται το σύστημα όταν μερίδια εργαζομένων δείχνει έστω και δείγματα ανυπότακτης νοοτροπίας και λογικής, ιδιαίτερα στις μέρες μις

που όλα τα σκιάζει η φοβέρα, που οι διαδηλώσεις, άμαζες, μοιάζουν με περιφορά επιταφείου και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει ξεσαλώσει, με τον αέρα εκείνου που δεν αντιμετωπίζει ουσιαστικές αντιστάσεις, παρά τα συνεχή ξεπουλήματα απεργιακών αγώνων.

Είναι γεγονός πως οι Πασόκοι αισθάνονται πια απομονωμένοι. Δει νιώθουν το ζεστό βλέμμα των φτωχών και με-

σαίων στρωμάτων, κάπι που εξαγόραζαν σχετικά εύκολα τα πρώτα χρόνια της διακυβέρνησής τους, έφερουν πιας έχασαν την εμπιστοσύνη ακόμα κι αυτών που τους υποστήριζαν και η κυριαρχία τους διατηρείται σ' αυτούς που ταΐστηκαν δεόντως από την εξουσία τους. Τα μηνύματα από παντού δεν είναι ενθαρρυντικά, παρόλες τις χάρτες και τα προεκλογικά παίκετα. Ο πανικός τους λοιπόν τους οδήγησε στο να χάσουν κάθε μέτρο. Ειδικά σε κάθε απεργία και πορεία μετατρέπουν την Αθήνα σε στρατοκρατούμενη πόλη και οι φυσιούνες των ΜΑΤάδων με τα χημικά είναι στην πρώτη γραμμή και κατά πάντων, ακόμη και εναντίον εκείνων των ομάδων που δεν διανοούνται καν να τρώσουν το σύστημα και την αστική νομιμότητα.

Από την άποψη αυτή, το ότι κατόρθωσε η πορεία μιας μερίδιας εκπαιδευτικών (του πιο ριζοσπαστικοποιημένου κομματιού τους) να φτάσει έξω από το υπουργείο Παιδείας, παρά την απαγόρευση (που επιβαλλόταν με ορδές ΜΑΤάδων και κλούβες που είχαν κλείσει τη Μητροπόλεως) είναι κάπι θετικό. Γιατί αν μη τι άλλο έδειξε ότι υπάρχει ένας κόσμος που νιώθει να πνίγεται από την αυταρχική, φασιστική, στρατοκρατική συμπεριφορά και από τη συν-

διαλλαγή των πουλημένων γραφειοκρατών, ενώ από την άλλη τα προβλήματα στην εκπαίδευση γίνονται όλο και πιο πολλά και δυσβάσταχτα. Ολα αυτά όμως μέχρις εκεί.

Γιατί πρώτον ο κόσμος που έσπασε την καθιερωμένη διαδρομή - κηδεία και παρέκκλιψη τη Μητροπόλεως, βγαίνοντας από το πλάι στα ΜΑΤ (μέσω της Ερμού) ήταν ελάχιστος. Γιατί δεύτερον, όλοι αυτοί που ήταν επικεφαλής σ' αυτό το μπλοκ και έδωσαν τη μάχη με το σχετικό σπρώχυμα των δυνάμεων καταστολής, ήταν στην πλειοψηφία τους οπαδοί της «ελεγχόμενης σύγκρουσης», δεήματα της οποίας έδωσαν πολλές φορές στο παρελθόν. Τρίτον, γιατί όλος αυτός ο κόσμος ήταν σήμουρο ότι θα τρέπονταν σε φυγή άπαξ και τα πρόγματα οξύνονταν και δεν είχε διάθεση να εξελίξει παραπέρα τη σύγκρουση. Και τέταρτον γιατί οι ίδιες οι δυνάμεις καταστολής είχαν εντολή (όπως φάνηκε) να μη χρησιμοποιήσουν χημικά και να δείξουν «ψυχραιμία» απέναντι σε μια μερίδα 100 περίπου ατόμων, ενόψει μάλιστα εκλογών και ενώ υπάρχει μια γενικότερη αναταραχή στην εκπαίδευση. Τήρησαν τη στάση «βλέποντας και κάνοντας», αποσύρονται τελικά και κάνοντας φράγμα μπροστά στην ίδια την είσοδο του υπουργείου

Παιδείας. Στην κατεύθυνση αυτή έβαλε το χεράκι της και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΛΜΕ - ΔΟΕ, που ενώ στην αρχή αιφνιδιάστηκε, στη συνέχεια συνειδητοποίησε πως δεν την έπαιρνε να παριστάνει τον αδαίη και ζήτησε από τον υπουργό Παιδείας να αποσυρθούν τα ΜΑΤ απ' την πορεία.

Βεβαίως το γεγονός αυτό λειτουργησε έτσι κι αλλιώς θετικά και ως ενθαρρυντική προτροπή για συλλογική και δυναμική αντίσταση στους απλούς εκπαιδευτικούς.

Φυσικά υπήρξαν κι εκείνοι (του φάσματος της λεγόμενης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς) που πανηγύρισαν για τη «νίκη», δίνοντας ακρύσικες διαστάσεις στο περιστατικό, αυτοϊκανοποιώντας με τη στάση τους.

Και φυσικά υπήρξαν και οι λιποτάκτες από κάθε συγκρουσιακή λογική και δράση, που νοιάζονται μόνο για τη μετατροπή κάθε αγανάκτησης σε ψηφαλάκια για το κόμμα τους στο καινοβουλευτικό πατηνίδι. Είναι οι του ΠΑΜΕ, που συνέχισαν απτότοι την «μαχητική» πορεία τους προς τη βουλή, χωρίς να στρέψουν καν την κεφαλή και το βλέμμα προς τα τεκταινόμενα στην Μητροπόλεως.

Γιούλα Γκεσούλη

Στον απόηχο της απεργίας των πανεπιστημιακών

Ο καθένας έδωσε τις δικές του εξηγήσεις μετά το πέρας της πολυήμερης απεργίας των πανεπιστημιακών.

Κάποιοι πανηγύρισαν μάλιστα και διαμήνυσαν πως γιρίζουν με το κεφαλί ψηλά, κάνοντας γαργάρα αυτά που μόλις πριν δύο μέρες διατυπώνταν, ότι δηλαδή η κυβέρνηση τους εμπαίζει και ότι έχει ικανοποιήσει ψήμηματα από το αίτημά τους για αύξηση των αποδοχών και αύξηση της χρηματοδότησης των ΑΕΙ.

Κλείσαν λοιπόν μια απεργία που κράτησε 48 ημέρες - και ήταν η πρώτη κινητοποίηση - ρεκόρ της τελευταίας 25ετίας στο χώρο των Πανεπιστημίων - σαν να μη συνέβαινε τίποτε, διαμηνύοντας «απειλητικά» ότι θα επανέλθουν στις 5 Δεκέμβρη!

Από συνδικαλιστές - εκπροσώπους του συμβιβασμένου πολιτικού φάσματος δεν μπορούσε βεβαίως κανένας να προσδοκά κάτι καλύτερο.

Γεγονός είναι ότι η απεργία

των πανεπιστημιακών τορακούνησε τα νερά σε όλη την εκπαίδευση και στρίμωξε την αλαζονική κυβέρνηση.

Απόδειξη, οι περιορισμένες έστω παροχές που δόθηκαν παρά το ότι οι πανεπιστημιακοί δεν πέτυχαν να φτιάξουν μέτωπο με τους φοιτητές και την εργαζόμενη κοινωνία και παρά το ότι δεν «έβγαλαν» όσο και όπως έπρεπε τούτη την πολυήμερη κινητοποίησή τους προς τα έξω.

Μέσα σ' αυτόν τον απεργιακό αγώνα (που από μόνος του και εκ της φύσεως του δεν είχε πολλές ελπίδες νικηφόρας εξελίξης) διακρίθηκαν και φωνές πανεπιστημιακών δασκάλων που φώτισαν με τις δημόσιες τοποθετήσεις τους τα πραγματικά προβλήματα της ανώτατης εκπαίδευσης, αποκαλύπτοντας με τρόπο φυσικό και όχι πολιτικάντικο ότι η ίδια η πραγματικότητα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο πρέπει να ενώσει δάσκαλους και φοιτητές και ότι ο εχθρός είναι ένας και κοινός. Είναι η πολιτική που υπο-

τάσσει την εκπαίδευση στην αγορά και εγκλωβίζει τον άνθρωπο στα δεσμά του μισομορφωμένου, μισοειδικευμένου και απασχολήσιμου. Εδειξαν επίσης ότι στους καιρούς που το μεροκάματο, ο μισθός και η σύνταξη εξανεμίζονται, δεν είναι ντροπή - ίσα ίσα που είναι υποχρέωση - ν' αγωνίζεσαι γι' αυτά, όταν μάλιστα δε θέλεις να «τα παίρνεις» από άλλες πηγές και συνδιαλλαγές, αλλά θέλεις να υπηρετείς ψυχή τε και σώματι το δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Δυστυχώς σ' αυτή τη φάση, οι φοιτητές δεν άδραξαν την ευκαιρία να βγουν κι αυτοί μπροστά, μιλάνοντας για τα δικά τους προβλήματα και αγωνίες και κρατήθηκαν στο περιθώριο, σπρωγμένοι από μια μίζερη λογική αντιπαράθεσης με το πανεπιστημιακό καθηγητικό κατεστημένο.

Η κατάληξη όμως της απεργίας των πανεπιστημιακών ελπίζουμε να τους έδειξε πως δεν βγήκε οφελημένο συνολικά το Πανεπιστήμιο.

Γεγονός είναι ότι η πολιτική που υπο-

■ Σε ένδειξη αλληλεγγύης στους «7 της Θεσσαλονίκης»

Απεργία πείνας Τζωρτζάτου

10ήμερη απεργία πείνας, σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους «7 της Θεσσαλονίκης», έκεινης από την Πέμπτη ο Βασιλης Τζωρτζάτος. Σε γραπτή του δήλωση αναφέρει μεταξύ άλλων:

«Ως πότε τα αριτακτικά του κεφαλαιού θα απολαμβάνουν τα εγκλήματα τους

κατά της ανθρωπότητας; Από εμάς εξαρτάται.

Οχι στην ασυδοσία του μονοπωλιακού-κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού στο βωμό του κέρδους της κεφαλαιοκρατίας.

Οχι στην «ελευθερία» της σήψης, της απανθρωπίας, του μονοθείσμου του χρήματος, του ευτελισμού των

Γ... η ΑΕΚ και η Ελλάδα, στον κ... σας να βάλλετε την Ολυμπιάδα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ησταυροφορία ενάντια στους "τρομοκράτες των γηπέδων" συνεχίζεται με αμείωτη ένταση και αποτελεί και αυτή τη βδομάδα το γκανιάν θέμα της αθλητικής επικαιρότητας. Κάθε αθλητικογράφος που σέβεται τον εαυτό του γεμίζει σελίδες με αναλύσεις και προτάσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος και μοιράζει ευθύνες (αν μπορούσε θα προέβαινε και σε καταστατικά μέτρα) επί δικαίων και αδίκων.

Με το θέμα είχαμε ασχοληθεί στο προηγούμενο φύλλο και συνεχίζουμε αφενός γιατί είναι τεράστιο και με πολλές κοινωνικές παραμέτρους που θα πρέπει να αναλυθούν και δεν μπορεί να εξαντληθεί στο χώρο που καταλαμβάνει η στήλη και αφετέρου γιατί υπάρχουν κάποιες διαφοροποιήσεις στο σκηνικό που επιχείρησαν να στήσουν οι κάθε λογής "αρμόδιοι".

Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε ότι για πρώτη φορά η πλειοψηφία των φιλάθλων κρατούσε στάση ουδετερότητας στη διαμάχη ανάμεσα στους "αρμόδιους" και τους οπαδούς (περισσότεροι από κάθε άλλη φορά ήταν και αυτοί που συμπαρατάσσονταν ξεκάθαρα με αυτούς που ήγουνταν της "σταυροφορίας"), αιγδιασμένη από τη συμμορίτικη λογική που κυριαρχεί σε μια σημαντική μερίδα των οργανωμένων οπαδών. Αρκούσε όμως μια βδομάδα για να αλλάξει και πάλι το κλίμα. Η στάση των ΠΑΕ, που όχι μόνο δεν πήραν δραστικά μέτρα απέναντι στους οπαδούς τους (ο Παναθηναϊκός έδωσε δωρεάν εισιτήρια και μετέφερε με έξοδα της ΠΑΕ τους οπαδούς του στον αγώνα με την Χαλκηδόνα), αλλά κυρίως οι αποφάσεις της αθλητικής δικαιοσύνης έκαναν ξεκάθαρο ότι όλοι ούσιοι ήγουνται της "σταυροφορίας" ενδιαφέρονται για πολιτικά, προσωπικά ή οικονομικά οφέλη και όχι για το καλό του ποδοσφαίρου και ότι τα δάκρυά τους για απαξίωσή του είναι κροκοδειλια. Η απόφαση του αθλητικού δικαστή να μην τιμωρήσει τον Ηρακλή, με την αιτιολογία ότι το κάθισμα που έσκασε στο κεφάλι του τερματοφύλακα της Χαλκηδόνας δεν το πέταξε κάποιος οπαδός αλλά... είχε ξεβιδωθεί και το πήρε ο αέρας, η μη τιμωρία του Ολυμπιακού και η αθώωση ουσιαστικά της ΑΕΚ

για τα όσα συνέβησαν πριν και κατά τη διάρκεια του μεταξύ τους αγώνα, απέδειξαν περίτραπαν ότι η εξυγίανση του ποδοσφαίρου είναι μεγαλόστομες διακηρύξεις και τίποτα περισσότερο. Οσοι έτυχε να παρακολουθήσουν κάποιον αγώνα, ανεξάρτητα αθλήματος, το περασμένο Σαββατοκύριακο διαπίστωσαν ότι η πλειοψηφία των φιλάθλων είχε εξοργιστεί με τις παραπάνω αποφάσεις και ότι η φράση: "καλό κάνουν και τα σπάνε όλα οι χουλιγάνοι, αυτοί μιας κοροϊδεύουν μες στα μούτρα μας", ήταν το τελικό συμπέρασμα στα πηγαδάκια των γηπέδων.

Δεν μπορούν να εκμεταλλευτούν την υπέρ τους κατάσταση οι "σταυροφόροι" και για μια ακόμη φορά οι συμμαχίες τους δεν είναι τίποτα παραπάνω από λυκοφιλία. Τα συμφέροντά τους είναι διαφορετικά και παρόλο που σε θεωρητικό επίπεδο συμφωνούν, στην πράξη ο καθένας ερμηνεύει με το δικό του τρόπο την θεωρία και κάνει αυτό που θεωρεί ότι θα τον βοηθήσει να πετύχει το στόχο του, ανεξάρτητα αν αυτό βοηθάει στην επίτευξη του συνολικού στόχου. Ο Λιάνης τρέχει από παράθυρο σε πάνελ για να εξασφαλίσει πολιτική υπεραξία, οι ιδιοκτήτες των ΠΑΕ δε θελουν να χάσουν την πελατεία τους, οι δημοσιογράφοι έχουν άπειρη ύλη για να γεμίσουν τις στήλες τους και να βγάλουν το μεροκάματο κτλ. Συμμαχούν λοιπόν σε επίπεδο διακηρύξεων, για να παραμυθίζουν το πότιο, και στη συνέχεια ο καθένας τραβάει τον δρόμο του δυνατού τις απαιτήσεις τους και κάνει αυτό που του εξασφαλίζει το περισσότερο κέρδος.

Πώς εξηγείται το οξύμωρο της στάσης των ιδιοκτητών των ΠΑΕ να προσπαθούν να ελέγχουν τις «θύρες» των οπαδών τους και να τις μετατρέψουν σε κυριλέ members club για να αυξήσουν τα κέρδη τους και την ίδια στηρίγμη να ενισχύουν το οπαδικό φρόνημα των φιλάθλων τους; Γιατί δέχονται να ξεφτίλιζονται τόσο οι υπεύθυνοι της αθλητικής δικαιούντης με τις παραλόγες αποφάσεις τους, όταν θα μπορούσαν να αναδειχτούν σε ήρωες, τιμωρώντας τις ΠΑΕ για τα κατορθώματα των οπαδών τους, όπως απαιτεί η συντριπτική πλειοψηφία

των φιλάθλων; Γιατί δέχονται οι δημοσιογράφοι να γλείφουν εκεί που έφτυναν, όταν θα μπορούσαν να ικανοποιήσουν με την πένα τους το λαϊκό αίσθημα; Γιατί οι πολιτικοί δεν τολμούν να πάρουν τις δραστικές αποφάσεις που απαιτεί το πότιο και να ανεβάσουν τη δημοτικότητα τους στα ύψη κερδίζοντας πολιτική υπεραξία;

Το ποδοσφαιρο στη χώρα μας βρίσκεται σε μια μεταβατική περίοδο, μετεξελίξης του από σπορ σε σόου, και κάτω από αυτό το πρίσμα θα πρέπει να αναλύσουμε τη στάση και τις ενέργειες των "σταυροφόρων". Αν αλλάξουμε απότομα τους κανόνες του παιχνιδιού, χωρίς να έχουμε από πριν δημιουργήσει τους νέους με τους οποίους θα διεξαχθεί, αν δεν αντικατασταθούν τα λαμόγια που λυμαίνονται τον χώρο από τους "τεχνοκράτες" που θα αξιοποιούν τα φράγκα των καπιταλιστών που επενδύουν στο χώρο και αν δεν έχουν ωριμάσουν ο δρόι και οι προϋποθέσεις για τη μετεξελίξη του αθλήματος, τότε το οικοδόμημα κινδυνεύει να καταρρεύσει και αυτό είναι κάτι που δεν θα αφήσουν να συμβεί αυτοί που ασχολούνται και κερδίζουν απ' το ποδοσφαιρο. Μέχρι να αλλάξουμε τα δεδομένα, οι οπαδοί θα είναι οι μοναδικοί πελάτες του μαγαζιού και επειδή, σύμφωνα με μια πολιά εμπορική ρήση, "ο πελάτης έχει πάντα δίκιο", θα πρέπει να συνεχίσουμε να νικήσουμε την ηττοπάθεια και να σπάσουμε την ατομικότητα που βιώνει καθημερινά η νεολαία, προβάλλοντας το όραμα της συλλογικότητας και της κοινωνικής απελευθέρωσης, θα μπορούμε να ελπίζουμε ότι τα παιδιά της εργατικής τάξης θα πάψουν να έχουν συμμορίτικη δράση και να ξοδεύουν την ενεργητικότητά τους στα στραβά μάτια και να ικανοποιούν στο μέτρο του δυνατού τις απαιτήσεις τους διαφορετικά το μαγαζί θα κλείσει.

Περνώντας στην απέναντι σύθη θα δούμε ότι και εκεί τα πράγματα δεν είναι καθόλου ρόδινα. Η κατάσταση δέχνει μη αναστρέψιμη και δύσκολα ποιο δυσάρεστες καταστάσεις. Οσοι είχαν επαφή με τους οργανωμένους οπαδούς βλέπουν μια σειρά "ταμπου" στις σχέσεις τους να πέφτουν. Η αντιπάθεια και το μίσος ενάντια στους μπάτσους έχουν αφβλυνθεί (οι παλιότεροι έχουμε δει αρκετές φορές τους αντίπαλους οπαδούς να ενώνονται και να την πέφτουν από κοινού στους μπάτσους που προσπαθούσαν να τους χωρίσουν, κάτι που δεν συμβαίνει πλέον) και στα έντυπά

■ Λαρς φον Τρίερ *Dogville*

Τί κάνει ένα καλλιτεχνικό έργο σημαντικό; Τί κάνει ένα δημιουργό μεγάλο; Ασφαλώς το να μπορούν να εκφράσουν την εποχή τους. Και ο Λαρς φον Τρίερ εδώ και δύο δεκαετίες κάνει οικριβώς αυτό: ερμηνεύει με τα έργα του τον κόσμο που ζούμε. Τώρα, πιο ώριμος από ποτέ, μετά τους «Ηλίθιους» και το «Χορεύοντας στο σκοτάδι», κάνει ένα βίημα παραπέρα: απεκδύεται τις καθολικές του επιπροσής και κάνει το πιο καίριο πολιτικό σχόλιο για τη βία, με μια ταινία που τα λέει όλα ή σχεδόν όλα και «διαβάζεται» σε πολλά επίπεδα.

Το Dogville, εμπνευσμένο -σύμφωνα με τον Τρίερ- από ένα τραγούδι του Μπρεχτ, δανείζεται επίσης τον παραβολικό τρόπο ανάπτυξης και το θεατρικό στήσιμο από το γερμανό δραματουργό, για να φτάσει από το παραμύθι της όμορφης φυγάδας που βρίσκει καταφύγιο σε μια φτωχή πόλη, όπου σταδιακά γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους κατοίκους της, σε μια συγκλονιστική αλληγορία για την Αμερική, τη δουλειά, τη βία. Αν στο «Στοιχείο του Εγκλήματος» (μια από τις πρώτες του ταινίες) ο Τρίερ αποθέωσε τη φόρμα, εδώ χρησιμοποιεί το πρωτοποριακό σκηνικό, που είναι μια θεατρική σκηνή (το πάτωμα ενός σουηδικού στούντιο χωρισμένο με γραμμές που παριστάνουν τους τοίχους των σπιτιών) για να υπηρετήσει την ιδέα, να απογυμνώσει το μύθο, να στοχεύσει στην ουσία.

Βλέποντας αυτή την ταινία θυμήθηκα το σύνθημα «Νάτα, νάτα, τα Μπρίνγκ στο Μανχάταν, 11 Σεπτέμβρη κάθε μέρα να 'ταν». Ο Τρίερ το λέει αλλιώς: «Ο κόσμος θα ήταν καλύτερος χωρίς αυτή την πόλη». Η αλλιώς: δεν υπάρχουν πλέον αθώοι, η σωτηρία είναι συνενοχή. Μια χώρα που ζει σε βάρος του υπόλοιπου κόσμου, που στην κατακραυγή των καταπιεσμένων λάδων δεν βλέπει παρά τη ζήλεια τους για την ευημερία της, που το πιο προδευτικό τημία της δεν επιζητεί παρά εκλογίκευση της εκμετάλλευσης, που πάνω στα πτώματα των διδυμων πύργων διακηρύσσει υποκριτικά την αθωάτητά της, αυτή η χώρα δεν μπορεί παρά να εισπράξει το τίμημα της αντιβίσιας, είτε αυτή λέγεται Άλ Κάιντο, είτε Ιρακινή αντίσταση.

Αν δεν υπήρχε η τοποθέτηση του Dogville στα Βραχώδη Όρη της Αμερικής την εποχή του κραχ κι αν δεν ήταν στις προθέσεις του Τρίερ να μιλήσει για την Αμερική στο πλαίσιο μιας τριλογίας (θα ακολουθήσουν άλλες δύο ταινίες), τότε θα μιλούσαμε για ένα γενικό σχόλιο για τη βία. Ομως εδώ η ιδέα είναι σαφής: Ο εξευμενισμός της εκμετάλλευσης μόνο περισσότερη εκμετάλλευση και βία μπορεί να επιφέρει. Μέσος όρος δεν υπάρχει. Με τη σωκρατική μεθόδο μια λύση συνάγεται: αντιβία. Κι αν

'Η με το πρόβλημα ή με τη λύση του «Φαντάζει ωραία καμμένη η σημαία» (συγκρότημα «ΑΠΟΛΙΤΙΣΤΟΙ»). Ακου πράγματα!... Τσ... τσ... τσ...

Μην πιαστείς στην απόχη, κάνε αποχή

◆ Σε μόνιμη θέση οφεσάντ ο Π. Τσίμας στην εκπομπή «για την τρομοκρατία» (Πέμπτη, 30-10-2003).

◆ Αμ' εκείνη η άμοιρη «σκηνοθέτις» που γύρισε ταινία με το όνομα «Το στύμο» («Τρόμος και αθλιότητα της... 17 Νοέμβρη») για τον πόνο των οικογενειών των «θυμάτων» της οργάνωσης (;) σε μια συντομότατη (...) εκπομπή (βγάλε τις διαφημίσεις) προσπαθούσε κάτι να φελλίσει, τελικά συμφωνώντας με τον (μακράν προηγούμενο) συνάδελφό της Κουλμάση (του οποίου το ντοκιμαντέρ για τη RAF απείχε παρασάγγας από το φτιαγμένο στο ποδάρι (άτεχνο) φιλμίδιο της εν λόγω κυρίας). Αν νομίζουν ότι με τέτοια φτηνά τρικ «ξαναγράφουν» την ιστορία, πλαινώνται πλάνην οικτράν...

◆ Και γαμώ τις φάσεις: «ξύπνησαν» οι συνδικαλιστές της έτοι αριστεράς κι εβγαλαν μανιφέστο συμπαράστασης στους εργαζόμενους ΟΤΑ αφού... έληξε η απεργία! Κανονικό προεκλογικό πυροτέχνημα, δηλαδή! Πώς λέμε πρώτοι απ' το τέλος... Τσ... τσ... τσ...).

◆ «Πόνεσε» η διαδήλωση της 16/10/2003. Κι έτσι στο «ΠΡΙΝ» της 2/11/2003 ο κ. Δεσύλλας αναλαμβάνει να πληροφορήσει το αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας (με αφορμή μια πολεμική του Γ. Μητροβίγενη στη «Νέα Προπτική», 25/10/2003) ότι η «Επιτροπή κατά του νέου Τρομονόμου» κινήθηκε το πρώτο εξάμηνο του 2001 (μάλιστα τα

υλικά κόστισαν 850.000 δρχ.-μπράβο κουβαρνταλίκι-!). Κι έκτοτε; Μπλα-μπλα-μπλα...

◆ Μάλιστα αποκαλεί την 17N «αυτόλητο τιμωρό και σωτήρα» που «...προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στο σύστημα, έδωσε άλλοθι στην εφαρμογή του τρομονόμου... Συνεπώς, οργανώσεις τύπου «17N» είναι ανταγωνιστικές και εχθρικές στο απελευθερωτικό κομμουνιστικό πρόγραμμα... Η πάλη κατά της τρομοκρατίας δεν μπορεί να ταυτιστεί, υποβαθμιστεί, εκφυλιστεί στην αναγκαία υπεράσπιση των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων στη δίκη της 17N». (Ο Κνήτης κι αν εγέρασε κι άσπρισε το μαλλί του... - ψηφίζε, ψηφίζε, κάτι θα μείνει.

◆ Οσο για τις συνδρομές του «ΠΡΙΝ» (2/11/2003, 3η σελίδα της ομώνυμης εφημερίδας) γιατί ανησυχούν οι υπεύθυνοι; Δύο κρατικές διαφημισούμενες και τελείωσε το θέμα...

◆ Και τώρα... σκάστε και διαβάζετε: «Ιωάννα Καρυστιάνη 1. Σχεδόν πριν κυκλοφορήσει το νέο της μυθιστόρημα «Ο Αγιος της Μοναξιάς», η κ. Καρυστιάνη δεν ένιωσε ούτε στιγμή μόνη: δύο ολοσέλιδες παρουσιάσεις σε ένα 24ωρο! Ρεκόρ για το βιβλίο Γκίνες! Στα ΝΕΑ (12-7-2003) και στο ΒΗΜΑ (13-7-2003). Αυτό θα πει βιομηχανία προώθησης -ανεξάρτητα από την ποιότητα του έργου- προς αποφυγήν παρεξηγήσεων... Ιωάννα Καρυστιάνη 2. Κι εφόσον προηγήθηκαν στην «παρουσίαση» ΤΑ ΝΕΑ και το ΒΗΜΑ, τί θα έκανε η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ; Την επόμενη βδομάδα, Κυριακή 20/7/2003, δημοσιεύει συνέντευξη της συγγραφέως. Αναβαθμισμένη αποζημίωση για την εφημερίδα, αντίβαρο στην κοινωνική παρουσίαση! Αν παρουσιάσει το βιβλίο σου η Α εφημερίδα, η Β θα καθυστερήσει πολύ ή και θα ματαιώσει παρόμοια παρουσίαση, για να μη φαίνεται «ουρά» της Α. Για να «παίξεις» κι εκεί, δίνεις συνέντευξη. Ετσι «παίζονται» αυτά τα παιχνίδια, για όσους δεν το γνωρίζουν. I. Καρυστιάνη 3. Συνέντευξη στην «Ε». Αντεπίθεση από το ΒΗΜΑ: συνέντευξη 5 σελίδων στο ΒΗΜΑΓΑΖΙΝΟ, στον κ. Θ. Λάλα. Ξανά-μανά, η «Ε» συνέντευξη, 22/8/2003. Ουφ! Τελειώσαμε; Οχι! Παρουσίαση στην «Ε» (Χατζηβασιλείου, η πρώτη ουσιαστική κριτική του βιβλίου). I. Καρυστιάνη 4. «Μέσα σε 8 χρόνια (...) η Ιωάννα

Καρυστιάνη έφτασε στην κορυφή της πεζογραφίας μας», αποφράνεται η κ. Βένα Γεωργακοπούλου, προλογίζοντας τη συνέντευξη της κ. Καρυστιάνη στην «Ε». Δηλαδή να αναμένουμε κατρακύλα; Πάντως η «κουρυφή» εν ζωή και σε 8 χρόνια, σπάνια απονέμεται. Κάτι θα ξέρει η κ. Γεωργακοπούλου» (περιοδικό «ΠΡΟΘΗΚΗ», 10ος/2003).

◆ Εσείς γνωρίζετε ότι το καζίνο Λουτρακίου χρηματοδοτεί την αποτοξίνωση από τον τζόγο; Μιλάμε για ομοιοπαθητική 7 αστέρων... (απ' το μπικαρά στη χαρμάνα).

◆ Μιας και ο κ. Βασιλείος Κόκκινος «κατακεραύνωσε» την 17N, να υπενθυμίσουμε ένα σημείο της «απολογίας» του (αναρχικού) Τιερύ Ανρύ (εκτελέστηκε σε ηλικία 22 χρονών) στο δικαστήριο: Δικαστής: «Τα χέρια σου είναι βουτηγμένα στο αίμα» Τ. Ανρύ: «Όπως και τα κόκκινα ρούχα σου»...

◆ Παράλειψη: ο κ. Δεσύλλας ονομάζει τη 17N «αυτόλητο τιμωρό». Τα ίδια ακριβώς είπε και ο γιος του «θύματος» της 17N Μομφεράτου, Γιώργος, στην εκπομπή του Π. Τσίμα για τα «θύματα της τρομοκρατίας». (Και μια σημείωση: τρίποντο του Γ. Ραχιώτη, όταν ο Π. Τσίμας προσπάθησε να «δικαιολογήσει» την δολοφονία Κουμή-Κανελλοπούλου λέγοντας ότι ο μπάτος μπορεί να «ήταν σε βρασμό ψυχής» -κοντολογής- και ο Γ.Ρ. του απάντησε ότι «τα όργανα της τάξης είναι σε διατεταγμένη υπηρεσία»).

◆ Κείνο το ΜΕΡΑ «Ξυπνάει» από τον ύπνο του στις εκλογές και μετά... (μαύρα) μεσά-ΝΥΧΤΑ.

◆ Η «παπάρα της εβδομάδας» του Χρηστάρα του Πολυζωγόπουλου έχει και «συνοδοπόρους»: «Έκατομμύρια πολίτες αυτής της χώρας ζουν μια ιδιόμορφη, αλλά όχι πρωτόγνωρη ομηρία... Ο δύσμορος πολίτης... είναι υποχρεωμένος να ζει με τον εφιδλή των σκουπιδιών... Για τον κάθε πολίτη... ελάχιστη σημασία και αξία έχουν τα όποια θεσμικά ή οικονομικά αιτήματα, μιας συμπαθούς, κατά τα άλλα τάξης εργαζομένων... Οι απεργοί θα πρέπει... να συνυπολογίσουν και το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου... Το δικαίωμα της απεργίας είναι θεμιτό... αλλά... η ελληνική κοινωνία...» (ΚΕΡΔΟΣ, Θέσεις, Θ. Μπαρμπαρούσης, 24/10/2003). Σχόλιο πρώτο: δηλαδή, τους ερ-

γαζόμενους στους ΟΤΑ δεν τους ενοχλούν τα σκουπίδια; Σχόλιο δεύτερο: μα για τελείως μαλάκες μας περνάνε απαξάπαντες; Σχόλιο τρίτο: Μπαρμπαριά και Τούνεζι, κύριε Μπαρμπαρούση «τους»!

◆ Και έτερος «πονηματίας» (ΚΕΡΔΟΣ, 26/10/2003) από τις ίδιες «Θέσεις» μας πληροφορεί ότι «οι απεργίες είναι όπλο και όχι σκοπός», το δικαίωμα της απεργίας είναι iερό. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι η κάθε απεργία είναι δικαιολογημένη κ.λπ.-κ.λπ. Καπάκι από κάτω από το σημείωμα (του κ. Γιώργου Πεπονή-αν είσαι ΟΤΑ και πονείς, βλέπε τι γράφει ο Πεπονής-) άρθρο με τίτλο «Η Γερμανία ανακάμπτει - η πρωτιά στις εξισωτικές είναι αποτέλεσμα της συμμοιχίας εργοδοτών-εργαζομένων με σκοπό τον εξορθολογισμό του κόστους παραγωγής». Νουθεσίες...

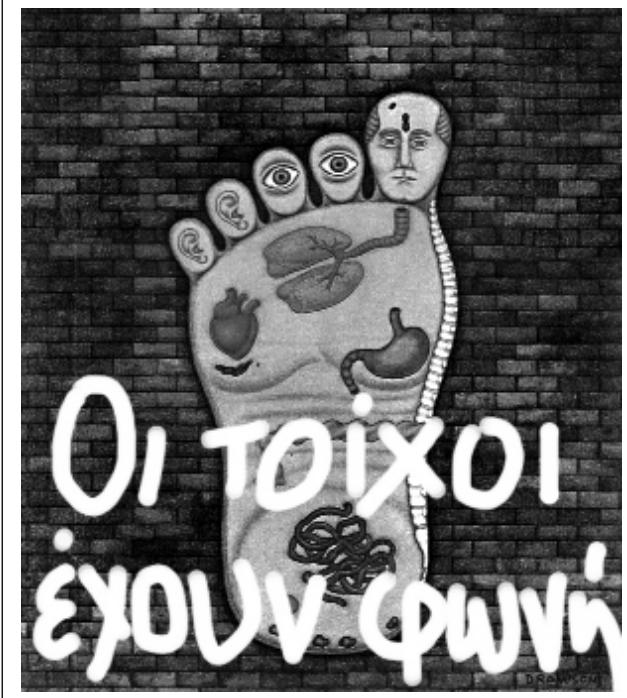
◆ «...Παράλληλα προετοιμάζεται μια διαδήλωση διαμαρτυρίας για όσα γίνονται στη δίκη για τις 16/10. Σε αυτή συγκλίνουν διάφοροι χώροι που έχουν δεξει μιαν ευαισθησία για όσα γίνονται γύρω από την πρώτη εφαρμογή του τρομονόμου, αλλά το παρελθόν δείχνει ότι η στιγμή που γίνεται και το στήμα που η διαμαρτυρία παίρνει θα κατογκωφεί, σε γενικές γραμμές, σαν αλληλεγγύη στους δικαζόμενους, σαν πολιτική υποστήριξη τους». (Εφημ. «Αριστερά», 18/10/2003). (Εχεις αποφασίσει) με ποιούς θα πας και ποιους θ' αφήσεις...

◆ «Κάλεσμα 65 πρώην μελών του ΚΚΕ και της ΚΝΕ» (για εκλογική στήριξη του Περισσού). Φοβερά αντανακλαστικά! (και από κάτω σταθερά η διαφήμιση του Τζό(ου)κερ).

◆ «...ο Διόγητος πυγμάχης με τον συναθλητή του Ηρακλή, τον οποίο όμως σκότωσε στην ώρα του αγώνα, με τα δυνατά του χυτηπήματα». Ευγενής άμιλλα, που λένε. («ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», «Ολυμπιακά Ιστορικά», τόμος 1ος, τεύχος 20).

◆ «Η αποθέωση του ολυμπιονίκη συνιστά την αναγνώριση ουσιαστικά της δυνατότητας του ανθρώπου να υπερβαίνει τις απομικές του δυνάμεις, χάριν της ηθικής...» (εδώ γελάμε!) (απ' το ίδιο περιοδικό της «Ε»). Άλλα πιο σπαρτοφραστικά είναι το τυπάκι που λέγεται Διογένης (για περισσότερες λεπτομέρειες «ΔΙΑΔΡΟΜΗ Ελευθερίας», τ. Νοέμβρη 2003, σελ. 20).

Βασίλης

◆ Η άρνηση και η απόρριψη μας οδηγούν στο περιθώριο (Ενώση Αστυνομικών Μεσοσηνίας)

Κοιτάξτε, μην το παίρνετε κατάκαρδα. Υπάρχουν ακόμα αρκετοί νοικοκυράριοι σ' αυτόν τον τόπο. Που εκτιμούν το «έργο» σας, που επιζητούν την παρουσία σας, που αναγνωρίζουν την «προσφορά» σας. Γιατί τους εξασφαλίζετε τη ζεστασία του καναπέ τους. Αυτοί, βέβαια, οι νοικοκυράριοι δεν είναι περιθώριο, κατά την γνώμη σας. Αυτοί είναι πολύτες με όλη τη σημασία της λέξης. Ήρεμοι, συγκαταβατικοί, συνεργάσιμοι. Κάνουν και καμία μπαγαποντιά, καμία ψιλοαρπαχτή, αλλά δεν πειράζει. Το ίδιο κάνετε κι εσείς. Είναι μέσα στο παιχνίδι της νοικοκυροσύνης κι αυτό. Το αλάτι που νοστιμίζει το ανούσιο φαγητό της.

Δάση, οικόπεδα και άλλες εκτάσεις του Δημοσίου χαρίζονται στους καταπατητές, με διάταξη που έχει ετοιμάσει η κυβέρνηση και η οποία θα κατατεθεί με τη μορφή της τροπολογίας (για να αποφύγει το σκόπελο της επιστημονικής επιτροπής της Βουλής) στο νομοσχέδιο του ΥΠΕΧΩΔΕ. Ο Μητσοτάκης, στον οποίο ανήκει η ίδεα (ποιος ξέρει σε τι καταπατημένες εκτάσεις έχει συμφέροντα ο ίδιος και το περιβάλλον του) θα πρέπει να αισθάνεται πλήρως δικαιωμένος και είναι σίγουρο ότι θα επαινέσει τη Βάσω, όταν το θέμα πάρει για συζήτηση στη Βουλή.

Ολα ξεκίνησαν τον περασμένο Φλεβάρη, όταν η Β. Παπανδρέου έφερε στη Βουλή, πάλι με τη μέθοδο της τροπολογίας, διάταξη για την παραίτηση του Δημοσίου από τη διεκδίκηση ακινήτων εντός σχεδίων πόλεων. Ο Μητσοτάκης τότε πρότεινε να γίνει

■ Ο Μητσοτάκης τώρα δικαιώνεται

Δάση και οικόπεδα χαρίζονται στους καταπατητές

επέκταση της ρύθμισης και στα εκτός σχεδίου ακίνητα που διεκδικεί το Δημόσιο από καταπατητές, όμως η Βάσω το αρνήθηκε, όχι επειδή διαφωνούσε επί της ουσίας, αλλά επειδή ήξερε πολύ καλά ότι θα ξεσηκωνόταν σάλος. Γιατί είναι γνωστό ότι έχουν καταπατηθεί εκατομμύρια στρέμματα δασών και άλλων εκτάσεων που ανήκαν στο Δημόσιο. Μάλιστα, οι καταπατητές σε πολλές περιπτώσεις τα ποιήσαν στους κακόρημους οικοδομικούς συνεταιρισμούς που σύστησαν ομάδες πίεσης προς τις κυβερνήσεις, ζητώντας όχι μόνο την παροιήτηση του Δημοσίου από την ιδιοκτησία του, αλλά και τον αποχαρακτηρισμό δασικών εκτάσεων για να μπορέσουν να χτίσουν. Ελεγχαρακτηριστικά στη Βουλή η Βάσω, στις 26.2.03: «Έδω μιλάμε για τα εντός σχεδίου και κάποιοι, είτε η Ένωση Δασολόγων είτε γεωτεχνικών είτε κάποιοι νομικοί είτε κάποιοι οικολογικά ευαίσθητοι άνθρωποι -λες και εμάς δεν μας ενδιαφέρει- δεν συμφωνούν και με αυτή τη ρύθμιση. Φα-

ντάσου πίθανο γίνει εάν κάνουμε κάτι για τα εκτός σχεδίου. Τα εκτός σχεδίου γίνονται με βάση τους δασικούς χάρτες». Λίγο αργότερα, όμως, ύστερα από την πίεση του Μητσοτάκη και άλλων βουλευτών, ξαναπήρε το λόγο και είπε: «Έπιτα, λοιπόν, να γίνει μια διακομματική επιτροπή για να το μελετήσουμε και να πει ο καθένας τις απόψεις του. Εδώ βλέπω τι φασαρία γίνεται με τα εντός σχεδίου που έχει υπογράψει το Δημόσιο, τα έχει εντάξει μέσα στα σχέδια, έχει δώσει οικοδομικές άδειες και πάλι ναι μεν το αναγνωρίζουμε το πρόβλημα αλλά «είναι και δασικά, να προστατεύσουμε το δάσος». Ήταν φανερό ότι η Βάσω ήθελε διακομματική συναίνεση, για να μη δεχτεί αυτή τα πυρά από εκείνους που αντιδρούν στη νομιμοποίηση των καταπατητών σε βάρους του Δημοσίου και στην οικόπεδοποίηση των δασών.

Εστησε, λοιπόν, μια «επιστημονική επιτροπή» στην οποία έδωσε εντολή να επεκτείνει και στις εκτός σχεδίου καταπατημένες εκτάσεις τη νομιμοποίηση που έχει θεσπιστεί για τις εντός σχεδίου. Αυτή η επιτροπή έφτιαξε τη σχετική νομοθετική ρύθμιση, την οποία η Βάσω παρέδωσε στη διακομματική επιτροπή, η οποία όμως αποτελείται από βουλευτές μόνο του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, αφού ο μεν Περισσός αρνήθηκε από την αρχή κάθε συμμετοχή, ο δε ΣΥΝ αποχώρησε μετά την πρώτη σύγκλισή της.

Αλήθεια, τί άλλαξε από το Φλεβάρη μέχρι σήμερα; Μήπως έγιναν οι περιβόλητοι δασικούς χάρτες, βάσει των οποίων -όπως έλεγε η Βάσω- θα γινόταν οι όποιες διευθετήσεις; Οχι βέβαια. Η κυβέρνηση σκέφτηκε κουτοπόνηρα: Αφού έχω την έγκριση και της ΝΔ δεν κινδυνεύω πολιτικά. Και αφού μάλλον δεν μπορώ να περάσω το δασοκτόνο νομοσχέδιο, ας προχωρήσω σ' αυτή τη ρύθμιση, ας δώσω τίτλους ιδιοκτησίας στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς και σε όλους τους άλ-

μυρίων στρεμμάτων δάσους και δασικής έκτασης. Τί προβλέπει η διάταξη; Προβλέπει ότι κύριος μιας έκτασης έναντι του Δημοσίου θεωρείται ένας ιδιώτης όταν

α) Νέμεται το ακίνητο με καλή πίστη και αδιαλείπτως για 10 έτη και με νόμιμο τίτλο από επαχθή αιτία, που έχει αποκτηθεί και μεταγραφεί μετά την έναρξη ισχύος του Αστικού Κώδικα ή

β) Νέμεται το ακίνητο με καλή πίστη και αδιαλείπτως για 30 έτη.

Πώς τεκμαιρεται η καλή πίστη; Οταν ο νομέος «κατά το χρόνο απόκτησης της νομής χωρίς βαριά αμέλεια έχει την πεποιθηση ότι απέκτησε την κυριότητα». Για την περίπτωση (β) μάλιστα η καλή πίστη τεκμαιρεται «εφόσον η διοίκηση με τη συμπεριφορά της συνέβαλε στη διατήρηση της καλής πίστης του». Δηλαδή, επειδή τα εντεταλμένα κρατικά όργανα δεν έκαναν αυτά που έπρεπε να κάνουν έναντι των καταπατητών, έρχεται σήμερα το Δημόσιο και ευλογεί την καταπάτηση!

Οι εκτάσεις για τις οποίες εφαρμόζεται αυτή η διάταξη είναι μέχρι 30 στρέμματα ανά ακίνητο. Το ενιαίο του ακινήτου κρίνεται από τον τίτλο κτήσεως, ενώ αν δεν υπάρχει τίτλος θεωρούνται ως ενιαία τα τυχόν συνεχή ακίνητα. Αν υπάρχουν περισσότεροι νομείς το δρίο ισχύει για τον καθένα απ' αυτούς. Ετσι, βολεύονται απόλυτα οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί.

Δεν σταματάει, όμως, μόνο σ' αυτά η κυβέρνηση. Ακυρώνει αποφάσεις που έχουν παρθεί από τις επιτροπές ενστάσεων του νόμου 2308/95, με τις οποίες αναγνωρίζονται δικαιώματα του Δημοσίου σε καταπατημένα ακίνητα που εμπίπτουν στη νέα διάταξη και διατάζει την επανεξέτασή τους σύμφωνα με τη νέα διάταξη! Δηλαδή, το Δημόσιο παρατείται και από υποθέσεις που έχει κερδίσει, μη τυχόν και ζημιωθεί κάποιος καταπατητής.

Διαστροφή

Το σύνθημα το έχουμε δει γραμμένο σε τοίχους της Αθήνας και αποδίδει πολύ εύστοχα την πραγματικότητα: «Τόση Αστυνομία και τόσο ποδόσφαιρο από τη χούντα είχαμε να δούμε». Πραγματικά η αστυνομοκρατία είναι η εικόνα που αντικρίζει όποιος θγει μια βόλτα στην Αθήνα, οποιαδήποτε ώρα της μέρας ή της νύχτας. Οπως λέει κι ένα άλλο σύνθημα, «μπάσοι δεξιά, μπάσοι αριστερά, γέμισε ο τόπος γουρούνια και σκατά». Ετσι και είσαι μετανάστης ή μοιάζεις με μετανάστη, έτσι και είσαι νεαρός με «επιλήψιμη εμφάνιση», έτσι και καβαλάς παπάκι, θα υποστείς έλεγχο, εξευτελισμό οπωσδήποτε και θα είσαι τυχέρος αν δεν θγάλεις και κάνα τετράωρο στο πλησιέστερο τμήμα, μέχρι να «διαπιστώσουν» αν στα κομπιούτερ τους εκκρεμεί σε βάρος σου κάποια δίωξη ή κάποιο ένταλμα πληρωμής.

Μπορούμε να φανταστούμε τί θα γίνεται πις μέρες των ολυμπιακών αγώνων, αλλά το πρόβλημα δεν συνδέεται με τους ολυμπιακούς. Η αστυνομοκρατία είναι μια προϊόντα κατάσταση εδώ και μερικά χρόνια. Άλλωστε, μόνο μπάσοις προσλαμβάνει πια το Δημόσιο. Μπάσοις κάθε είδους. Μπάσοις κανονικούς, ειδικούς φρουρούς, αικόμα και συνοριοφύλακες για τις πόλεις που απέχουν εκαποντάδες χιλιόμετρα από τα σύνορα.

Τα δυμηθήκαμε όλα αυτά καθώς είδαμε σε όλες τις κυριακάπτικες εφημερίδες ολοσέλιδες διαφημιστικές καταχωρήσεις του ΥΔΤ και της ΕΛΑΣ. Χαμογελαστοί μπάσοι εμφανίζονται ως φύλακες άγγελοι πότε πίσω από μια χαμογελαστή μητέρα που θγήκε για shopping therapy με την κορούλα της και πότε πίσω από ένα ερωτευμένο ζευγάρι που θγήκε για clubbing. Το μότο κοινό σε όλες τις περιπώσεις: «Δικό σας το δικαίωμα να ζείτε στις πιο ασφαλείς συνθήκες - Δική μας η υποχρέωση να σας εξασφαλίσουμε αυτές τις συνθήκες».

Ο στόχος των προφανής: να φωλιάσει στην κοινωνική συνείδηση την αστυνομοκρατία. Γ' αυτό και γίνεται χρήση του διαστροφικού ιδεολογήματος της ασφάλειας. Ο πολίτης πρέπει να αισθανθεί ασφαλής μόνο κάτω από την αστυνομική προστασία. Εκεί, δηλαδή, που θα έπρεπε να αισθάνεται ανασφαλής. Οχι μόνο γιατί η αστυνομία πρωταγωνιστεί σε ό,τι βρόμικο υπάρχει (εμπόριο ναρκωτικών, πορνεία, προστασία μαγαζίων κ.λπ.), αλλά και γιατί ο ρόλος της (αυτό είναι ιστορικά επιβεβαιωμένο και επιβεβαιώνεται καθημερινά) ουδέποτε ήταν στο πλευρό του εργαζόμενου, αλλά στο πλευρό των εκμεταλλευτών, δύναμη καταστολής των οποίων αποτελεί.

Από την άλλη, ο εργαζόμενος, ο νέος, πρέπει να ξεχάσουν την πραγματική ανασφάλεια στην οποία ζουν καθημερινά. Την ανασφάλεια της φτώχειας, της ανεργίας, της εξαφάνισης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων κ.λπ. Πρέπει να ξεχάσουν την αστυνομική καταστολή που αντιμετωπίζουν σε κάθε διεκδικητική τους κίνηση. Το ιδεολόγημα της ψεύτικης ασφάλειας πρέπει να κυριαρχήσει μ' ένα διαστροφικό τρόπο, λες και κάνουν ομαδική λοβοτομή.

Τέτοια φαινόμενα δεν πρέπει να περνάνε στο ντούκου. Οταν μια κοινωνία ωθείται και αποδέχεται την αστυνομοκρατία ως παράγοντα ασφάλειας, τότε αυτή η κοινωνία διοιλισθαίνει σε μια κατάσταση εκφασισμού. Τότε δεν μπορεί όχι μόνο να ξεκαθαρίσει εχθρούς και φίλους, αλλά ούτε να υπερασπιστεί τα πιο σποιχειώδη συμφωντά της. Αυτοχειριάζεται χωρίς να το συνειδητοποιεί.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ